

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษา¹
บ้านครีโภ ตำบลเมืองครีโภ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

**Feasibility study for home stay management with community participation,
case study: Srikhai village,Srikhai sub district,
Warinchamrap district, Ubon Ratchathani.**

คณะผู้วิจัย	สังกัด
1.นายสืบพงศ์ หงษ์ภักดี	คณะบริหารศาสตร์
2.นางนภาพร หงษ์ภักดี	คณะบริหารศาสตร์

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ประจำปีงบประมาณ 2549
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย ม.อ. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

ชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณรอบๆ มหาวิทยาลัยถือเป็นกลุ่มที่มีส่วนในการพัฒนาและเอื้อต่อสถาบันเป็นอย่างยิ่ง หากการอยู่ร่วมกันนั้นพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันย่อมก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อสถาบันคือมหาวิทยาลัยเองและต่อชุมชน ซึ่งการพัฒนาและความเจริญในทุกด้านของชุมชนล้วนแล้วแต่เป็นผลพวงมาจากการที่มหาวิทยาลัยมีการเติบโต ดังนั้นผลประโยชน์ทั้งในทางตรงและทางอ้อมที่ชุมชนจะได้รับจึงเป็นส่วนหนึ่งของการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยในเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พัฒนาชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษาบ้านศรีไ科 ตำบลศรีไ科 อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี นี้ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย

คณะกรรมการของพระคุณ รศ.ดร ทักษิณ คณานุรักษ์ ที่ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการออกแบบสอนตามและการจัดทำด้านนี้วัสดุมาตรฐาน รวมถึงนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามและชาวบ้านศรีไโคทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถาม ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องที่ช่วยให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย

รายงานการวิจัยเรื่อง : เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วมกรณีศึกษานักศึกษาปีนี้ในครึ่งปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๘๐ คน จังหวัดอุบลราชธานี

หัวหน้าโครงการวิจัย : นายสืบพงศ์ ทรงภักดี

ผู้ร่วมวิจัย : นางนภาพร ทรงภักดี

คำสำคัญ : ศึกษาความเป็นไปได้, ที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชน มีส่วนร่วม เพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีจำนวน 282 ราย และอีกส่วนเป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการบ้านพัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วม โดยได้รวบรวมข้อมูลจากเจ้าของบ้านที่สนใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 20 ครัวเรือน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและดัชนีชี้วัดมาตรฐาน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าสถิติต่างๆ สำหรับตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาตัดสินใจเลือกใช้ที่พัสดุอยู่กับครอบครัวบ้านครึ่งปีในระดับมาก ในด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมา คือ ด้านที่พัสดุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อสำรวจบ้านของชาวบ้านที่สนใจเข้าร่วมโครงการปรากฏว่า ศักยภาพและความพร้อมของกลุ่มชาวบ้านทั้ง 20 ครัวเรือน มีระดับความเหนีย์สมตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วมของครอบครัวบ้านครึ่งปี ในด้านความปลอดภัยและด้านที่พัสดุ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และ 3.83 ตามลำดับ ส่วนด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองให้ความสำคัญกับคนละด้าน หากแต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ในโครงการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วม

Research Topic: Feasibility study for home stay management with community participation, case study: Sri khai village,Sri khai subdistrict, Warinchamrap district, Ubon Ratchathani.

Project leader: Mr. Surpong Hongpakedee

Co-project researcher: Mrs. Napaporn Hongpakedee

Key words: Study of possibility, home stay management in term of community Participation

Abstract

The aim of this research was for a Feasibility study for home stay management with community participation, case study: Sri khai village,Sri khai subdistrict,Warinchamrap district, Ubon Ratchathani to deal with an increasing number of students. The population used for study is from 2 groups: total 282 of Ubon Rajathanee students, the other is a study of possibility of making home stay project in term of community participation. Data was collected from the 20 participating hosts in the project. Questionnaires and standard's indicator were analytical tools in this research. SPSS computer program was used for data analysis to figure out the statistics values to answer the purpose of this research and then to present the result of data analysis.

The results of the research found that students decided to rent the accommodations with Sri khai villagers which is at the most level. Management, it is an average value at 4.08. The second is accommodation and security that the average values are 3.99 and 3.70 respectively. After surveying the houses that belong to the villagers who are interested in participation, the result shows that proficiency and readiness of the 20 participating homes are at a suitable level as a standard's indicator of home stay in term of community participation of Sri khai villagers' families. Security and accommodation are at the more level. These average values are 4.20 and 3.83 respectively. Management, it is at a middle level at 2.93 of average value. The figures indicated that the 2 sampling groups focused on different aspects, but the result of the research showed that there is the possibility of home stay management with community participation.

สารบัญเรื่อง

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญเรื่อง	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	๑
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 นิยามศัพท์/ตัวแปร	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
2.1 แนวคิดเรื่องการจัดการด้านที่พัฒนาชุมชนมีส่วนร่วม	4
2.2 แนวคิดเรื่องศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่	10
2.3 แนวคิดตัวชี้วัดมาตรฐานบ้านพักแบบมีส่วนร่วม	12
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการที่พัฒนาม	16
2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
2.6 สรุปกรอบแนวความคิด	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
3.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษา	21
3.2 วิธีการเลือกพื้นที่ศึกษา	21
3.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง	21
3.4 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	21
3.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	21
3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
3.7 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
3.9 การวัดค่าตัวแปร	23

3.10 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	23
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	24
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	34
สรุปผลการวิจัย	34
อภิปรายผลการวิจัย	38
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	46

สารบัญตาราง

	ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1	จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องแบบสอบถาม	24
ตารางที่ 2	จำนวน ร้อยละ ข้อมูลรายได้ต่อเดือน	25
ตารางที่ 3	จำนวน ร้อยละ ค่าห้องพักต่อเดือน (รวมค่าน้ำและค่าไฟฟ้าด้วย)	25
ตารางที่ 4	การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวป้านครีไค	26
ตารางที่ 5	การประเมินมาตรฐานดัชนีชีวัด	28

บทที่1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้เปิดทำการเรียนการสอนในคณะวิชาต่างๆมากขึ้นและมีการจัดตั้งคณะฯต่างๆเพิ่มขึ้น ดังนั้นจำนวนนักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จึงมีจำนวนเพิ่มขึ้นในทุกๆปี ทั้งนี้ศักยภาพในการรองรับของที่พักสำหรับนักศึกษาทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัย และของเอกชนจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ในปัจจุบัน ที่พักของนักศึกษาที่มีอยู่รุ่น古อาจจะสูงสำหรับครอบครัวที่มีรายได้น้อย ดังนั้นหากมีทางเลือกให้กับนักศึกษาที่มีรายได้น้อยโดยการพักอาศัยกับครอบครัวของชาวชุมชนบ้านครี กิน่าจะเป็นทางเลือกอย่างหนึ่งในอัตราท่านริการที่ไม่แพง ทั้งนี้ในการจัดทำก็จำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานต่างๆของบ้านพักที่จะเข้าร่วมโครงการเพื่อความเป็นมาตรฐานและความพึงพอใจของผู้เข้าพักและเจ้าของบ้านที่ร่วมโครงการ โดยงานวิจัยนี้จะเป็นการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาหมู่บ้านครี ให้เป็นบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อรองรับและแก้ไขปัญหาดังกล่าวในอนาคต โดยจะมีรูปแบบในการพักอยู่ร่วมกันระหว่างคนในชุมชน บ้านครี ที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการรองรับได้ โดยในการเข้าพักกับชาวบ้านจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชนและยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนที่รายรับมหาวิทยาลัย

เพื่อเป็นการส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาห้องถินเพื่อให้เกิดการสร้างงาน พลPLITและรายได้ กลับคืนสู่ห้องถินด้วยเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับ การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (2545-2549) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในมาตรการที่ 1.5 สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา ส่วนราชการ องค์การส่วนท้องถิน และภาคเอกชน เพื่อย้ายโอคสทางการศึกษา แบบมีส่วนร่วม นอกเหนือนี้ยังสอดคล้องกับมาตรการ 4.3 ที่ว่าด้วยการส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาห้องถิน เพื่อสร้างงาน พลPLITและรายได้ นำไปสู่เศรษฐกิจแบบพอเพียง และพัฒนาไปสู่การยอมรับของการตลาดในอนาคตทั้งนี้แนวทางในการศึกษาวิจัยดังกล่าวหากได้ผลในด้านดีหรือได้รับการยอมรับจากชุมชนและผู้เข้าพักและบังสามารถนำเสนอไปพัฒนาและขยายกอุ่นที่ต้องการเข้าร่วมให้เป็นรายได้เสริมแก่ชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น

1.3 นิยามศัพท์

ความเป็นไปได้ หมายถึง สามารถดำเนินการในเชิงปฏิบัติได้หรือสามารถพัฒนาเพื่อให้สามารถดำเนินการในเชิงปฏิบัติได้

ชุมชน หมายถึง ผู้ที่ดังบ้านเรือนอยู่ในเขตหมู่บ้านครีไอ ตำบลเมืองครีไอ อำเภอวาริน จังหวัดอุบลราชธานี

ที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม หมายถึง บ้านพักของชาวบ้านครีไอที่เปิดใช้ห้องภายในบ้านเป็นที่พักให้นักศึกษาหรือบุคคลภายนอกเข้าพักอาศัยได้และอยู่ร่วมกับเจ้าของบ้าน โดยเจ้าของบ้านจะคิดค่าตอบแทนในการเข้าพักเป็นรายคนต่อเดือน โดยมีลักษณะการพักอยู่คู่ล้ายกับการพักแบบครอบครัว (Family) ในต่างประเทศ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

- ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้จากการสำรวจความคิดเห็นจากแบบสอบถาม และแบบสำรวจ
- ข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาจากหนังสือและการรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาปริญญาตรีในการเลือกเช่าหอพักในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.4.1. ขอบเขตการศึกษา

มุ่งศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการค้างที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม

1.4.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

1.4.2.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป ของ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการเข้าพักกับบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสนใจพัก โดยใช้แบบสอบถาม เหตุที่เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปี 2 ขึ้นไปโดยไม่เลือกศึกษานักศึกษาที่เข้ามาใหม่เนื่องจากนักศึกษาใหม่ที่เข้ามาส่วนใหญ่จะต้องอาศัยอยู่กับหอพักของทางมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่จะเข้าชั้นปีที่สูงขึ้น ต้องอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยจึงเป็นกลุ่มประชากรที่เลือกศึกษา

1.4.2.2 สำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นและความเป็นไปได้ของชาวบ้านครีไอเกี่ยวกับศักยภาพการจัดการค้างที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อรับรับการเพิ่มจำนวนของนักศึกษา จำนวน 20 ครัวเรือน โดยใช้แบบสำรวจที่สร้างขึ้น โดย 20 ครัวเรือน เป็นบ้านที่สนใจเข้าร่วมโครงการจากการสอบถามเบื้องต้นและสำรวจเบื้องต้นจากสภาพภูมิภาคเดาว่ามีความพร้อมและมีศักยภาพเพียงพอ

1.4.3 พื้นที่การศึกษา

กลุ่มประชากรที่ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และ ชาวบ้าน ในบ้านครี๊ໄກ ตำบลเมืองครี๊ໄກ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

1.4.4 ระยะเวลาในการทำวิจัย ใช้เวลา 12 เดือน ตั้งแต่วันที่ได้รับการอนุมัติโครงการ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อทราบถึงความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วม

1.5.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจในการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วม ในจังหวัดอุบลราชธานี

1.5.3 นำไปเผยแพร่สู่สาธารณะ

1.5.3.1 พิมพ์ผลงานวิจัยเป็นรูปเล่ม

1.5.3.2 ลงตีพิมพ์ในวารสารของสมาคมนักวิจัย

1.5.3.3 นำไปใช้ประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ สิ่งพิมพ์ และสื่ออื่น ๆ

1.5.3.4 นำลงเผยแพร่ในเว็บไซต์

บทที่2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเรื่องการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม
2. แนวคิดเรื่องศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่
3. แนวคิดตัวชี้วัดมาตรฐานบ้านพักแบบมีส่วนร่วม
4. ทฤษฎีเดียวกับการบริการที่พักแรม
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. สรุปกรอบแนวความคิด

แนวคิดและทฤษฎีต่างๆจะถูกนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ผลของงานวิจัยที่ได้ว่ามีความสอดคล้องมากน้อยเพียงใดกับแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ โดยแนวคิดที่จะนำมากล่าวถึงเพื่อใช้วิเคราะห์ได้ลำดับความสำคัญและความเกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเรื่องการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม

แนวคิดเรื่องการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม จะเป็นแนวคิดที่อธิบายถึงคำว่าบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วมสามารถเป็นไปได้กี่รูปแบบและคำว่าที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมในงานวิจัยนี้ไม่ได้มีความหมายถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการด้านที่พักอย่างที่เคยมีผู้ศึกษามา เพราะผู้วิจัยตั้งใจจะศึกษาในลักษณะที่พักแบบ Family ในต่างประเทศที่เป็นที่พักสำหรับนักศึกษาอยู่ร่วมกับครอบครัวผู้ให้พัก ไม่ได้มีหมายความถึงที่พัก Home Stay แบบการห้องเที่ยวทั่วๆไปแต่เป็นการใช้คำที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในลักษณะของคำว่า Home ซึ่งหมายถึงที่พัก และ Stay หมายถึงการพำนักอยู่ ซึ่งหากใช้คำว่าที่พักแบบ Family ความหมายในภาษาอังกฤษจะเข้าใจยาก ดังนั้นแนวคิดในงานวิจัยนี้จึงมีความหมายดังนี้

บ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วม หมายถึง บ้านพักราคาย่อมเยาที่เจ้าของบ้านพักแบ่งห้องพักที่เหลือในบ้านให้กับนักศึกษาที่มีความสนใจในการพักกับชุมชน ได้เข้าพักอยู่กับครอบครัวมากกว่าหนึ่งคืน เจ้าของบ้านพักไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างสิ่งใดขึ้นมาใหม่แต่ใช้ของเดิมที่มีอยู่ อาจมีการปรับปรุงความสะอาดภายในบ้านจัดห้องนอนให้สะอาดมีความเป็นสัดส่วนให้กับนักศึกษา ห้องน้ำ ห้องส้วมก็ต้องได้รับความดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ ๆ นักศึกษาที่เข้าพักจะได้รับการปฏิบัติเสมือนเป็นสมาชิกหนึ่งของครอบครัว เจ้าของบ้านพักจะคิดราคาค่าบริการต่าง ๆ ในราคามิตรภาพที่เหมาะสมสมอื่นเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว ซึ่งนักศึกษาจะต้องเติมใจจ่ายในค่าบริการนั้น ๆ และมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับ บริการบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนนั้น ๆ เจ้าของบ้านพักจะต้องแจ้งรายละเอียดส่วนตัว ครอบครัว การประกอบอาชีพ การบริการ และกำหนดราคาให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ในขณะเดียวกับนักศึกษาที่

สนใจเข้าพักต้องแจ้งรายละเอียดส่วนตัวและยอมรับกติกา และการบริการตามที่เจ้าของบ้านพักกำหนด ด้วยเช่นกัน

ในทฤษฎีบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วมที่ใช้ในการศึกษานี้ยังใช้ตามความหมายที่ สุวัฒน์ คุ้มวงศ์ (2537: 18) ได้ให้ความหมายบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนว่า หมายถึง ที่พักที่เกิดจากการดัดแปลงบ้านพักอาศัยของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นที่พัก โดยที่เจ้าของบ้านก็ซึ่งคงพักอาศัยและประกอบอาชีพอยู่อย่างเดิม รูปแบบอย่างนี้จะทำให้ได้สัมผัสกับชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่น เช่น ลักษณะสถาปัตยกรรม การตกแต่ง อาหารการกิน ประเพณี วัฒนธรรม การพูดคุย และเปลี่ยนทัศนคติ รวมทั้งทำให้เกิดรายได้ทางเศรษฐกิจที่ถูกถือมีอยู่ในท้องถิ่นโดยตรง ความหมายดังกล่าวจะนิ่งดำเนินรับใช้กับการศึกษาวิจัยนี้ได้ เนื่องจากประชากรที่เลือกศึกษาอาจเป็น คนจากจังหวัดอื่นๆที่มีวัฒนธรรมประเพณี อาหารการกินและภาษาพูดที่แตกต่างกันซึ่งจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมที่ต่างกันเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งในงานวิจัยนี้จะศึกษาลึกลึกลงการเข้าพักของนักศึกษาที่มาจากจังหวัดอื่นๆ จึงได้มีโอกาสสัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวบ้าน

ในงานวิจัยนี้ยังใช้แนวคิดของ เจริญ ตันมหาพราน(2542: 71-72) ที่ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนว่า คือการจัดการที่พักของคนในท้องถิ่นหรือบ้านของชาวบ้านให้คนเข้าพักแทนการเข้าพักในโรงแรม เจ้าของบ้านจะมีรายได้จากการบริการที่พักอาหาร หรือการนำคุณสถานที่ที่น่าสนใจในหมู่บ้าน หรือบริเวณใกล้เคียง คนที่มาพักควรต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจที่จะเรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาวบ้านเป็นพื้นฐานด้วย บ้านพักควรมีความปลดปล่อยต่อผู้เข้าพัก มีความสะดวก พอดูนควร เจ้าของบ้านเตรียมอาหารแบบที่เจ้าของบ้านรับประทานให้ผู้เข้าพักได้รับประทานร่วมกัน เหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน ได้เรียนรู้วัฒนธรรม เรื่องราววิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของชาวบ้านที่มีอยู่มากมาย เพราะการจัดการที่พักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนให้ประสบผลสำเร็จหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ ความพร้อมในการเรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เข้ามาพักนั้น รวมทั้งการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจอันดึงดูดเจ้าของบ้านด้วยเช่นกันที่จะทำให้หมู่บ้านเป็นหมู่บ้านที่มีคุณค่าต่อไป

กราเดช พยัชกวิเชียร (2542: 81) ได้กล่าวว่า การจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม คือ การจัดการบ้านของชาวบ้านที่มีห้องหรือพื้นที่พอดีจะรับแขกผู้มาเยือน ได้โดยเจ้าบ้านพอใจขึ้นดีที่จะแบ่งปันรับนักท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้(Learning Process)โดยมีการให้การศึกษา(Education)เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของพื้นที่เป็นการเพิ่มความรู้(Knowledge)ประสบการณ์(Experience) ความประทับใจ(Assessment) เพื่อสร้างความตระหนักรู้และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อผู้มาเยือน ประชาชนในท้องถิ่น และผู้ประกอบการการพักในบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วมถือว่าเป็นการพัฒนาไปสู่อิกรูปแบบหนึ่งที่คำนึงถึงการบนแนวคิดของการรักษาระบบนิเวศในชุมชนซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มาเยือนได้อย่างเหมาะสม จากแนวคิดของ กราเดช สามารถนำมาปรับใช้กับงานวิจัยนี้ เพราะนักศึกษาที่เข้าพักกับบ้านของชาวบ้าน จะมีการสัมผัสร่วมพื้นถิ่นของ

ชาวบ้านครึ่กอาจทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้วิถีชีวิต การศึกษาพุทธิกรรม การเพิ่มความรู้ และก่อให้เกิดประสบการณ์ สร้างความประทับใจ เพื่อการใช้ชีวิตอยู่กับชาวบ้านต้องศึกษาและพึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน

บ้านพักชุมชนถือได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประเพณีนั่น โดยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกิดจาก การนำแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิดมาผนวกกันนั่นก็คือ แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) และแนวคิดทางด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resources Conservation) เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่โดยรวมแล้วประกอบด้วย ธรรมชาติ กติกาและความรับผิดชอบ การเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชน

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542: 48-52) ได้เสนอว่าในส่วนของการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือชุมชนท้องถิ่นในการจัดการด้านที่พักนั้นมี 2 ลักษณะ คือ

1. ประโยชน์ที่ชุมชนได้รับ ซึ่งมีอยู่ 2 ทาง คือ ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น เกิดการสร้างงาน การพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวเนื่องกับการให้บริการ และครอบครัวในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม และประโยชน์ทางสังคม ได้แก่ เกิดสัญญาทางสังคมอันเนื่องมาจากการทดลองในสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบร่วมกันของสมาชิกในสังคม การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น

2. ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งมีทั้งในทางบวกและทางลบ ผลกระทบในทางบวกก็คือประโยชน์ที่ชุมชนได้รับ (ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 1) ส่วนผลกระทบในทางลบที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ การขยายตัวของชุมชน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารหากไม่มีการจัดการที่ดี ตลอดจนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน อาจถูกกลืนหรือเปลี่ยนไปตามอิทธิพลของวัฒนธรรมภายนอกที่เข้ามาสู่ชุมชน เป็นต้น

ราเดช พยัชวิเชียร (2544: 27) ได้ให้แนวคิดว่าการจัดกิจกรรมบ้านพักชุมชนโดยชุมชน ต้องมั่นใจว่ามีจุดขายที่น่าสนใจ และต้องมีภูมิคุ้มกันเข้มแข็งพอเพียงที่จะไม่ให้วัฒนธรรมต่างถิ่นมาถล่ม แนวคิด วิถีชีวิตที่สืบทอดเนื่องกันมาและดำรงให้เปลี่ยนไป ประเด็นที่สำคัญที่ต้องคำนึงในการทำกิจกรรมบ้านพักชุมชน คือ การกำหนดพื้นที่ใช้สอยเพื่อไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของชุมชน พัฒมิตรทางธุรกิจ ได้แก่ องค์กร บริษัท ห้างร้าน ฯลฯ ที่ดำเนินการอยู่แล้ว มีชื่อเสียง มีความสามารถด้านการบริหาร และยินดีที่จะช่วยเหลือสังคมหรือชุมชน และหลักการขาย ต้องหาจุดขาย วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของชุมชนและแนวทางการพัฒนากิจกรรมบ้านพักชุมชนนั้น จะต้อง tribunak ในเรื่องหลักๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ชุมชนต้องมีความพร้อม ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มีการดำเนินงานกระจายแบบรากแuren เป็นโครงข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เน้นจุดขายที่เป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่น่าสนใจ ชุมชน มีความเข้มแข็ง รู้เท่าทันการให้ผลประโยชน์ของวัฒนธรรมและเทคโนโลยี รู้จักการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด และที่สำคัญการท่องเที่ยวจะเป็นเพียงรายได้เสริมให้รายได้หลักของชุมชน

แนวคิดของโอมสเตย์นี้ได้ถูกอธิบายให้มีขอบเขตความหมายกว้างมากกว่าการท่องเที่ยว แต่พื้นที่ด้านวัฒนธรรมคือด้านการจัดการไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเชิงนิเวศ โดยเน้นการจัดการเชิงธุรกิจในชุมชน ด้านการจัดการส่วนหนึ่งพบว่ามีความแตกต่างไปจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั่วไปคือ เจ้าของบ้านจะจัดสรรห้องส่วนหนึ่งไว้ให้บริการพักแรมแต่รูปแบบของการพักผ่อนที่ได้รับจะแตกต่างไปจากการพักผ่อนในโรงแรม รีสอร์ท หรือเกสท์เฮาส์ เพราะการพักผ่อนอยู่กับเจ้าของบ้านนี้ทั้งสองฝ่ายคือทั้งเจ้าของบ้านและนักท่องเที่ยวต่างเปิดใจเรียนรู้วิธีชีวิตความเป็นอยู่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมสนับสนุนซึ่งกันและกัน จะได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ที่เป็นมิตร

รำไพพรรณ์ แก้วสุริยะ(2541)กล่าวว่า โอมสเตย์นี้ถือว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ถูกพัฒนาไปสู่อีกรูปแบบหนึ่งที่ดำเนินการบนแนวคิดของการรักษาระบบนิเวศ สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณให้คุณค่าแก่วัฒนธรรมและระบบนิเวศในชุมชนได้มากกว่า โดยชุมชนจะมีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนตั้งแต่การดำเนินกิจกรรมการควบคุมจำนวนผู้พักแรม การเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้พักแรมตลอดจนการพัฒนาชุมชนในที่สุด นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการจัดการที่พัฒนาโอมสเตย์ว่าเป็นการการจัดการเรื่องที่ค่อนข้างซับซ้อนและพิจารณาได้หลายความหมาย เช่น

1. เป็นความคิดรวบยอด(Concept) แสดงให้เห็นผลได้ 2 ด้านพร้อมๆกัน คือ การปรับปรุงคุณภาพของสวัสดิการชุมชน และปรับปรุงสภาพแวดล้อมไปด้วย
2. เป็นปรากฏการณ์(Phenomenon) ใน การพัฒนาชนบทที่ เป้าหมายเกิดจากปฏิริยาสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยต่างๆ เช่น ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีและงบประมาณ
3. เป็นกลยุทธ์(Strategy) การจัดแผนที่คิดที่สุดเพื่อให้ผลประโยชน์ตอกแก่สังคมมากที่สุด ด้วยความร่วมมือระหว่างเจ้าบ้าน ผู้เข้าพัก และความสอดคล้องของสิ่งแวดล้อม
4. เป็นวิชาการ(Discipline) เป็นที่รวมของสาขาวิชาการต่างๆ วิทยาการด้านการจัดการทางการตลาด วิชาการด้านภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ ซึ่งได้นำมาประยุกต์ใช้ประสานกัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(2542) จากเอกสารโครงการ โอมสเตย์ในประเทศไทยพิลิปปินส์ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของโครงการ โอมสเตย์ของกรมการท่องเที่ยว(department of tourism) แห่งประเทศไทยพิลิปปินส์ไว้ว่า ปัจจุบันกำลังมุ่งไปสู่การจัดการทางเดือกของที่พักสำหรับคนไทยพิลิปปินส์และนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยการจัดบ้านพักส่วนตัวของชาวพิลิปปินส์ในพื้นที่เฉพาะของประเทศไทยและการท่องเที่ยวจะจัดการท่องเที่ยวแบบประยุกต์สำหรับตลาดภายในประเทศไทยโดยผ่านโครงการ โอมสเตย์และโครงการอื่นๆ โดยรวมแล้วโครงการ โอมสเตย์จะขยายโอกาสสำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศไทยและต่างชาติที่มีงบประมาณจำกัด การเปิดบ้านในพื้นที่ซึ่งมีความต้องการที่พักในราคาย่อมเยาจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม พื้นที่ของโครงการโอมสเตย์จะถูกคัดเลือกจากพื้นฐานความต้องการของผู้เข้าพัก ความน่าสนใจ สิ่งอำนวยความสะดวกและเส้นทางเข้าถึงได้ง่ายและความสามารถของเจ้าของบ้านในการให้บริการพื้นฐานผ่านความเรียบง่ายและความเป็นมิตรที่มีต่อผู้เข้าพักนอกจากนี้ โครงการโอมสเตย์ได้กำหนดแนวทางการให้บริการที่มีต่อผู้เข้าพักร่วมดึงที่พักราคาประหดและความเป็นเอกลักษณ์ของพลิปปินส์ บริการที่พักจะถูกจัดให้พอดีเพียงกับมาตรฐานความเป็นอยู่ของการพักผ่อนทั่วๆไป ไม่ว่าจะเป็นความเงียบสงบ ไม่พลุกพล่าน ประหด สะอาดและเตียงนอนที่สะดวกสบายหรืออาหารพื้นเมืองดีๆ ตามความต้องการของแขก ดังนั้นสิ่งที่ใช้ในการดึงดูดผู้เข้าพักอาจจะไม่ได้ขึ้นราค่าค่าใช้จ่าย แต่เป็นเพราะเอกลักษณ์เฉพาะของการแบ่งปันบ้านส่วนตัวของชาวพลิปปินส์ที่ประกอบไปด้วยความเป็นมิตร การมีวัฒนธรรม ความเป็นพื้นเมือง ความสะดวกควบคู่ไปกับความประหด จากรายละเอียดดังกล่าวจะเห็นว่า การใช้ทรัพยากรรรมชาติ สภาพแวดล้อมในชุมชนตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ ของชุมชน และความเป็นกันเองหรือความเป็นมิตร สามารถนำไปใช้เป็นจุดขายของโอมสเตย์ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542) ยังระบุถึงทรัพยากรของจังหวัดที่พัฒนาไปใช้เป็นจุดขายของโอมสเตย์ว่าต้องประกอบด้วย

1. ทรัพยากรที่มีอยู่ในห้องถิน

1.1 สิ่งอำนวยความสะดวกและอาหาร ได้แก่

- ที่พักและอาหาร จะจัดให้ผู้เข้าพักได้พักค้างคืนในสถานที่ที่จัดไว้ในหมู่บ้านของชาวบ้าน โดยผู้เข้าพักจะร่วมกิจกรรมและวิถีชีวิตเดียวกับชาวบ้านตั้งแต่วัฒนธรรมการบริโภคอาหาร การพักผ่อนนอนหลับ จนถึงการทำอาหารกิน

1.2 สิ่งดึงดูดเชิงจิตวิทยา ได้แก่ อารยศัยไมตรีการต้อนรับอย่างอบอุ่นตามประเพณีของไทย

2. ทรัพยากรที่มุ่งเน้นการดำเนินการ ประกอบด้วย

- 2.1 การวางแผนและกำหนดกิจกรรม เช่น การเรียนรู้การทำอาหารไทย การเรียนรู้การทำเกย์ตรัฟสมพาน การเรียนรู้กิจกรรมประจำวันของชาวบ้าน

- 2.2 ระบบขนส่ง เช่น การปรับสภาพภูมิทัศน์ภายในหมู่บ้านให้มีความงามอย่างธรรมชาติถูแลรักษาความสะอาดของถนนหนทางในหมู่บ้าน จัดระบบการคมนาคมระหว่างตัวเมืองกับหมู่บ้าน

- 2.3 เครื่องหมายความสะดวกต่างๆ เช่น มีน้ำดื่มน้ำใช้ที่สะอาด มีระบบประปาหรือไฟฟ้าที่มีความปลอดภัยในการบริโภค

- 2.4 ระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม เช่น ที่ศูนย์อนามัย มีระบบรักษาความปลอดภัย มีแหล่งผลิตอาหารตามธรรมชาติของหมู่บ้าน

- 2.5 ระบบแรงงาน เช่น การฝึกอบรม และฝึกทักษะการบริการเท่าที่จำเป็น

- 2.6 เงินทุน การจัดการของโอมสเตย์ไม่จำเป็นต้องใช้เงินทุนในการดำเนินมากนัก การจัดซากหรือสร้างสิ่งแผลกปлом ในวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำในแบบโอมสเตย์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542: 11-12) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมในปัจจุบัน ได้ปรับรูปแบบเพิ่มขึ้น กล่าวคือ มิได้มีกรอบจำกัดอยู่เฉพาะชุมชน เกษตรกรรมเท่านั้น สามารถสร้างรูปแบบดังกล่าวได้ในหลายพื้นที่ ดังเช่น พื้นที่ที่เป็นธรรมชาติดังปรากฏ ในอำเภออุ่มผาง จังหวัดตาก และพื้นที่ที่มีแหล่งโบราณสถาน ที่บ้านปราสาท ตำบลธารปราสาท อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจากแนวคิดนี้น่าจะเป็นแนวคิดที่แสดงความเห็นว่าการจัดการบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วม ไม่จำเป็นต้องอยู่ในพื้นที่ เกษตร หรือแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ก็ มีแนวความคิดว่า บ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วม น่าจะนำมาปรับใช้กับการพัฒนาของนักศึกษาและครอบครัวของชาวบ้าน ได้โดยไม่จำเป็นที่ต้องเป็นนักท่องเที่ยวเสมอไป

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ(2542: 149-156)กล่าวว่าหน้าที่บริหารจัดการ (Management function) เป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งผู้จัดการต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การคือ การวางแผนจัดการองค์กร การจัดการคนเข้าทำงาน การซักนำ และการควบคุม

1. การวางแผน หมายถึง การเลือกการกิจและวัตถุประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ซึ่งต้องอาศัยการตัดสินใจ การเลือกระหว่างทางเลือกการปฏิบัติในอนาคต การวางแผน การสร้างสะพานเพื่อให้เดินไปถึงสิ่งที่ต้องการ จากผลของการวางแผนจะได้แผนออกมานั้น แผนเป็นเครื่องมือ(วิธีการ) เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย

2. การจัดองค์กร หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบหน้าที่งานต่างๆ ภายในองค์กรหน้าที่ของการจัดองค์การจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแบ่งงานกันทำพร้อมกับการแบ่งส่วนอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสม และการรวมอยู่เป็นกลุ่มของโครงสร้างเดียวกันที่ยังคงมีระเบียบที่จะติดต่อสัมพันธ์กัน ได้ตามปกติ และเป็นกลุ่มที่มุ่งสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมอันเดียวกันตลอดเวลา

3. การจัดคนเข้าทำงาน หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องเลือกบุคคลเพื่อเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในองค์การ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

4. การซักนำ เป็นการสั่งการและการซักจูงที่เกี่ยวข้องกับบุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

5. การควบคุม เป็นการวัดและแก้ไขการทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่าวัตถุประสงค์และแผนขององค์กร มีการใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การวางแผนและการควบคุมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

2. แนวคิดเรื่องศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่

แนวคิดเรื่องศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่ จะนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้โดยแนวคิดดังกล่าว จะเป็นตัววิเคราะห์ความสามารถในการรองรับซึ่งเมื่อนำแนวคิดนี้ไปรวมกับแนวคิดตัวชี้วัดมาตรฐาน บ้านพักแบบมีส่วนร่วม ก็จะได้ทราบถึงความพร้อมของบ้านพักชาวบ้านในสภาพความเป็นจริง(ที่สำรวจ) และความสามารถในการรองรับของพื้นที่เป็นการนำทฤษฎีมาปรับเปลี่ยนกับพื้นที่จริง

ในแนวคิดเรื่องศักยภาพการรองรับของพื้นที่ มนัส สุวรรณ (2538: 69-76) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ โดยกล่าวว่า ธรรมชาติของแต่ละพื้นที่ย่อมมีจุดจำกัดความสามารถที่รับได้อยู่ในระดับหนึ่ง ระดับความสามารถที่รับได้นี้แตกต่างกันไปตามความแตกต่างทางด้านกายภาพ และชีวภาพของพื้นที่และกิจกรรมของมนุษย์ที่กระทำในพื้นที่นั้น ซึ่งหากมีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เกินจุดจำกัดนี้ไปแล้ว จะทำให้สภาพและความสมดุลของพื้นที่สูญเสียไปจนเกิดปัญหาต่อเนื่องอื่น ๆ ตามมา ความสามารถที่จะรับได้นี้สามารถแยกพิจารณาเป็น 3 ประเด็น คือ

1) ความสามารถที่จะรับได้ทางกายภาพ (Physical Carrying Capacity) ลักษณะหรือสภาพทางกายภาพของสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา ให้เป็นตามความประสงค์เป็นจุดจำกัดที่กำหนดได้ชัดเจนและขับต้องได้มากกว่า เช่น ขนาดของพื้นที่ที่มีอยู่แห่นอนตายตัว ย่อมเป็นตัวกำหนดว่าจะสามารถสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้าง ได้จำนวนมากน้อยเท่าใด เป็นต้น

2) ความสามารถที่จะรับได้ทางสังคม (Social Carrying Capacity) หมายถึง ความสามารถของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสถานที่ที่จะพัฒนาเพื่อให้หรือขยายบริการแก่ผู้มาเยือน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความสามารถของสถานที่ที่สามารถให้บริการในจำนวนสูงสุด โดยไม่ทำให้เกิดภาวะแออัด

3) ความสามารถที่รับได้ทางนิเวศ(Ecological Carrying Capacity) หมายถึงความสามารถของภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ และในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่จะรับได้ต่อการเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยา เกิดจากการพัฒนาสถานที่ดังกล่าว เพาะการที่มีคนไปรวมตัวอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความกดดันต่อพื้นที่นั้น โดยตรง ซึ่งบางครั้งอาจมากเกินกว่าพื้นที่นั้นจะรับได้

มนัส สุวรรณ(อ้างแล้ว) ยังได้กล่าวถึงการจัดการเกี่ยวกับจุดความสามารถการรองรับ(Carrying Capacity)คือการพัฒนาเพื่อให้มีความเติบโต ไม่ก่อให้เกิดความสูญเสียด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคมมากจนเกินไปจึงได้มีการเสนอแนวทางการจัดการขีดความสามารถในการรองรับ ไว้หลาย แนวทางดังนี้

แนวทางที่อิงสิ่งแวดล้อม(An Environmentally-based Perspective)เสนอว่าการจัดการขีดความสามารถในการรองรับเกี่ยวข้องกับการรักษาสมดุลระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับ

ประสบการณ์ โดยให้มีการกำหนดสภาวะที่น่าประคณ่าไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นเกณฑ์สำหรับประเมินผลระบบ

แนวทางที่อิงการตลาด (A Market – driven Approach) เมื่อจำนวนคนเพิ่มขึ้นถึงระดับที่ไม่สามารถรับได้ จะส่งผลให้ความประคณามีความต้องการอุปสงค์ทางการตลาดที่ลดลง จึงต้องมีมาตรการเพื่อนำมาแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวได้ อาจจะเป็นรูปแบบของการขยายการรองรับของที่พัก

แนวทางที่อิงชุมชน(A Community – based Perspective) มุ่งเน้นที่ความสามารถรองรับของชุมชนก่อนที่ชุมชนบริเวณดังกล่าวจะรู้สึกถึงผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นจากการจัดการซึ่ดความสามารถในการรองรับตามแนวทางนี้จำเป็นต้องอาศัยการสร้างความเห็นพ้องกันระหว่างทุกฝ่ายในชุมชน เช่น ผู้อาศัย หน่วยงานราชการและเอกชน เพื่อกำหนดสภาวะที่พึงประคณาและวิธีการจัดการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน

ทั้งสามแนวทางแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียด แต่ทุกแนวทางล้วนแล้วแต่ถือ
ข้อตกลงสำคัญ 4 ประการคือ

- 1) การเป็นตัวเร่งเร้าให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและก่อให้เกิดทั้งผลประโยชน์ และผลเสียทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
- 2) สภาวะที่พึงประคณของพื้นที่เป็นสิ่งที่สามารถกำหนดได้และหากสภาวะนี้ถูกทำลาย ก็ไม่อาจคงอยู่ต่อไปได้
- 3) สภาวะที่พึงประคณนี้มิได้คงที่ตายตัว แต่อาจเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ขึ้นอยู่ กับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น รวมทั้งความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพลต่างๆ ที่มีผลต่อสภาพของท้องถิ่น
- 4) สามารถกำหนดและดำเนินกลยุทธ์การจัดการ เพื่อควบคุมอัตราและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาวะที่พึงประคณไว้

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นในการศึกษาวิจัยนี้จะนำมาใช้ในด้านความสามารถในการรองรับของบ้านชาวบ้านทั้งนี้หากบ้านชาวบ้านมีปัจจัยความสามารถในการรองรับแต่ขาดกับทฤษฎีการรองรับของพื้นที่ในด้านกายภาพ หมายถึงแม่นว่าบ้านพักมีความพร้อมแต่สภาพโดยรวม ถึงแวดล้อมรอบบ้านไม่มีศักยภาพในการรองรับได้ก็จะเป็นตัวบ่งชี้ในภาพกว้าง ในด้านความสามารถในการรองรับได้ ทางสังคม เป็นการนำทฤษฎีไปศึกษาว่า สังคมแวดล้อมจะมีปฏิกริยาการยอมรับต่อการเข้าพักของนักศึกษาซึ่งไม่ใช่คนในชุมชน(สังคม)ดังเดิมหรือไม่ ถ้ามีจะมีในด้านบวกหรือด้านลบอย่างไร ในส่วนของการรองรับเชิงนิเวศจะเป็นการนำทฤษฎีดังกล่าวไปศึกษาถึงผลกระทบเชิงนิเวศที่จะเกิดขึ้นว่าส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบุนि�เวศในปัจจุบันและอนาคตหรือไม่ หากมีจำนวนคนเพิ่มขึ้นในขนาดพื้นที่เดิมที่จำกัด

3. แนวคิดตัวชี้วัดมาตรฐานบ้านพักแบบมีส่วนร่วม

(ดัดแปลงจากมาตรฐาน Home stay ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540)

แนวคิดตัวชี้วัดมาตรฐานบ้านพักแบบมีส่วนร่วม จะใช้เป็นเครื่องมือวัดมาตรฐานของลักษณะที่พักของชาวบ้านในระดับที่ผู้วิจัยนำไปเปรียบเทียบกับ ระดับมาตรฐานของ Home Stay ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดไว้เพื่อเป็นต้นน้ำที่วัดในการวัดมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า มาตรฐานที่กำหนดขึ้นมีบางส่วนที่สามารถนำมาวัดบ้านพักของชาวบ้านถึงศักยภาพในการรองรับเพื่อชี้ให้เห็นความพร้อมทางกายภาพว่ามีมากน้อยเท่าใดในการศึกษาความเป็นไปได้ของบ้านพัก ประกอบได้ด้วยองค์ประกอบดังนี้

3.1 ตัวชี้วัดด้านที่พัก

- 3.2 ตัวชี้วัดด้านความปลอดภัย
- 3.3 ตัวชี้วัดด้านการจัดการ

3.1 ตัวชี้วัดด้านที่พัก

3.1.1 โครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง หมายถึง ลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ

1. ตัวบ้านต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่มอยู่ในสภาพชำรุด และเสียงต่ออันตรายจากการใช้สอย

2. วัสดุที่ใช้ก่อสร้างบ้านแข็งแรงซึ่งไม่ควรใช้ไม้ไผ่ หรือฝาขัดแตะหรือใบไม้เป็นวัสดุ เว้นแต่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น ซึ่งจะต้องอยู่ในสภาพที่แข็งแรง

3.1.2 บ้านพักมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และ แสดงถ้วนส่องเข้าถึง ไม่มีกลิ่นอับ และมีหลังคาที่สามารถกันน้ำฝนได้

1) ลักษณะบ้านที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และ ไม่มีกลิ่นอับหมายถึง ห้องต่าง ๆ ของบ้าน ออกแบบให้ลมผ่านได้ทุกจุด เช่น ห้องนอน ห้องรับแขก ห้องครัว และห้องน้ำ ในขณะเดียวกันต้องมีความปลอดภัยควบคู่ไปด้วย

2) หลังคาน้ำฝนได้ หมายถึง วัสดุที่ใช้มุงหลังคาด้วยกระเบื้อง หรือสังกะสี และหากเป็นวัสดุอื่น จะต้องไม่มีรอยร้าว/ซึมลงตัวบ้านเมื่อฝนตก หรือหากตรวจสอบว่ามีรอยร้าว ก็ควรซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเดิม

3.1.3 มีที่นอนที่สนับสนุนตามสภาพพื้นที่ และเครื่องนอนที่สะอาด ที่นอน หมายถึง ที่นอนที่จัดไว้เป็นพูกหรือเตียง หรือพูกอย่างเดียวกันได้ โดยทำจากวัสดุดินที่ดี ส่วนประเภทของห้องพักอาจมีห้องเดียว ห้องคู่ หรือห้องรวมตามสภาพของบ้าน

เครื่องนอน หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้นอน ได้แก่ ที่นอนหรือพูก ผ้าปู หมอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม อาจจะมีโต๊ะเครื่องแป้ง กระจกและครื่มน้ำหน้าต่างๆ ทุกบ้าน และครื่มน้ำพัดลมด้วย และที่สำคัญ อุปกรณ์เครื่องนอนต้องสะอาด

3.1.4 มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด ห้องน้ำและห้องส้วมที่ถูกสุขาภิบาลมี 2 ลักษณะ คือ

- 1) ห้องน้ำและส้วมอยู่ในห้องเดียวกัน
 - 2) ห้องน้ำและส้วมอยู่แยกกัน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะใด ควรปฏิบัติดังนี้
- ส้วมควรเป็นส้วมซึ่งหรือวัสดุที่ใช้สามารถทำความสะอาดง่าย มีที่รองน้ำที่ใช้ราดหลังใช้ส้วมแยกต่างหากจากตู้อาบน้ำ หรืออาจมีหัวฉีดน้ำทำความสะอาดกรณีใช้น้ำประปา
 - พื้นหลังการปูกระเบื้องที่สามารถทำความสะอาดง่าย และมีความลาดเอียงให้น้ำไหลลงในท่อน้ำทึบได้ง่าย

- มีตู้น้ำหรือที่รองน้ำและน้ำที่สะอาด หากในชุมชนมีน้ำประปางามมีฝักบัว และเครื่องทำน้ำอุ่นด้วยก็ได้

- มีสบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ผ้าเช็ดตัว สำรองไว้ในห้องน้ำ กรณีที่นักท่องเที่ยวไม่ได้นำติดตัวมา และควรมีที่แขวนหรือราวในห้องน้ำด้วย

- ประตูห้องน้ำมีล็อกและการปิดเปิดอยู่ในสภาพดี และปลอดภัย ไม่มีรู และรอยร้าว หรือช่องที่มองเห็นได้จากภายนอก มีสวิตช์ไฟฟ้าหรือที่จุดไฟให้ความสว่าง

3.1.5 มีการกำจัดแมลงที่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพอยู่เสมอ การกำจัดแมลงที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หมายถึง บริเวณบ้านหรือภายในบ้านอาจมีแมลง หรือสัตว์บางชนิด เช่น แมลงสาป หนู บุ้ง นด เป็นต้น การกำจัดไม่ควรใช้สารเคมีที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ

3.1.6 มีการคูแลสภาพแวดล้อมบริเวณบ้าน การคูแลสภาพแวดล้อมบริเวณรอบ ๆ บ้าน หมายถึง การคูแลเอาใจใส่รายละเอียดต่าง ๆ บริเวณบ้าน เช่น สวนหย่อม สวนครัว ต้นไม้ ร่องน้ำ ควรมีการปลูกต้นไม้ เช่น ไม้ดอก ไม้ประดับ ไม้ผลเพิ่มหากมีที่พอด มีที่นั่งเล่นบริเวณลานบ้าน นอกจากนี้ควรทำความสะอาดสิ่งที่อยู่บริเวณบ้านอยู่เสมอ ไม่ควรมีที่น้ำขังที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ หากมีตู้น้ำฝนควรมีฝาปิด

3.2 ตัวชี้วัดด้านความปลอดภัย

3.2.1 มีการจัดเรียนรู้และความปลอดภัย ควรมีการจัดให้มีเรียนรู้เพื่อร่วงและคูณความปลอดภัย และอาจมีหัวหน้าซึ่งเป็นผู้นำในชุมชนเพื่อรับผิดชอบ มีการอบรมและฝึกปฏิบัติให้กับเรียนรู้ เมื่อมีเหตุร้าย และขอความร่วมมือให้ทุกคนในชุมชนสอดส่องคุ้มครองและรับแจ้งผู้เป็นเรียนรู้ทันทีเมื่อมีเหตุร้าย

3.2.2 มีเครื่องมือและวิธีการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ เมื่อเกิดเหตุร้าย หรือกรณีเจ็บป่วย เครื่องมือหมายถึง อุปกรณ์หรือสิ่งที่จำเป็นที่ใช้เพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่ สำรวจ ทหาร พยานบลัด สาธารณสุข พนักงานดับเพลิงในกรณีที่เกิดเหตุร้าย เช่น การเจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุ จี๊ปลัน และอื่น ๆ เครื่องมืออีกตัวคือโทรศัพท์ โทรศัพท์ วิทยุ เป็นต้น ซึ่งควรจะมีอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างก็ได้ โดยสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง และควรมีการฝึกอบรมโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อความคุ้มครองทั่วในการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุการณ์จริง

3.2.3 มีการเตรียมความพร้อม เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การปฐมพยาบาลเบื้องต้น หมายถึง เมื่อเกิดเหตุการณ์เจ็บป่วย ถูกแมลงสัตว์กัดต่อย และอุบัติเหตุต่าง ๆ ควรมีการปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้ ก่อนนำส่งสถานพยาบาล เช่น การห้ามเลือด การประคบ การทำแผล นอกจากนี้ควรมียาสามัญประจำบ้านและที่เก็บยาดังกล่าวอย่างเหมาะสมและหาร่าง่าย อาจมีตู้ยาเฉพาะ ติดตั้งไว้ในจุดที่มองเห็นในบ้านพัก

3.2.4 มีการดูแลและซ่อมแซมล็อกต่างๆ ในที่พักเพื่อความปลอดภัยอยู่เสมอ เจ้าของบ้านต้องหมั่นดูแลล็อกต่าง ๆ ในบ้าน เช่น ประตู หน้าต่าง ตู้ ให้อยู่ในสภาพที่แข็งแรง และใช้งานได้อยู่ตลอดเวลา และหากชำรุดให้รับดำเนินการซ่อมแซมทันที

3.3 ตัวชี้วัดด้านการจัดการ

3.3.1 มีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน จัดการในรูปของชุมชนหรือสหกรณ์ การจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม ควรจะเป็นการรวมกลุ่มของชุมชนในรูปแบบของกลุ่ม ชุมชน หรือสหกรณ์ เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมมากที่สุด และจะต้องมีความพร้อมด้วยในทุก ๆ ด้าน สำหรับการดำเนินการ โดยองค์กรหรือบุคคลอื่นจากนอกพื้นที่ อาจเข้ามาสนับสนุนให้ชุมชนรวมกลุ่มกันทำได้ แต่ไม่ควรดำเนินการในเชิงธุรกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง

3.3.2 มีคณะกรรมการบริหาร โครงการ เมื่อชุมชนรวมกลุ่มทำได้แล้ว ควรจัดให้มีคณะกรรมการบริหาร โครงการ โดยมีคัดหลักการ มีส่วนร่วมของประชาชน และหลักประชาธิปไตยเป็นสำคัญ กรรมการดังกล่าว จะมีบทบาทและหน้าที่ชัดเจน ในการดำเนินการของชุมชน

3.3.3 มีรายละเอียดเกี่ยวกับ ค่าธรรมเนียม และ บริการต่าง ๆ ให้ทราบชัดเจน

3.3.4 ชุมชนไม่หวังจะสร้างรายได้ อย่างเดียว และต้องไม่มีผลกระทบต่ออาชีพเดิมของชุมชน สมาชิกในชุมชนจะต้องทราบนักเสนอว่า เป็นเพียงอาชีพเสริม มิใช่อาชีพหลัก ทั้งนี้สมาชิกของชุมชน หน่วยงานภายนอกที่สนับสนุนต้องเข้าใจกัน

แนวคิดการออกแบบองค์ประกอบอื่นๆ ในพื้นที่พักเรนเป็นการนำแนวคิดการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่พักเรน ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ต้องมีในพื้นที่พักเรน มาเป็นแนวทางในการศึกษา

1. ระบบบำบัดน้ำเสีย

หมายถึง น้ำที่เสื่อมคุณภาพ หรือน้ำที่มีคุณสมบัติเปลี่ยนไปจากสภาพธรรมชาติเดิมอันเนื่องมาจากการปนเปื้อนสิ่งแปรปรวนที่อาจเรียกว่า นลสาร(Pollutant) ในการวางแผนและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในที่พักเรน ผู้วางแผนและออกแบบจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับเรื่องของน้ำเสียไม่ยั่งยืนไปกว่าเรื่องของขยะ ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

น้ำเสีย ได้แก่ น้ำทึบจากห้องน้ำ ห้องสุขา บ้านพัก ตลอดจนร้ายอาหารและโรงครัว **ไฟฟ้า** ปั๊มน้ำทึบเหล่านี้มักจะเป็นสารอินทรีย์ซึ่งจุลินทรีย์ย่อยสลายได้ และสามารถดูดรวมกันเป็นค่า **BOD** ต้องการออกซิเจนของน้ำทึบที่หาได้โดยใช้กระบวนการการทำงานชีววิทยา หรือ Biochemical Oxygen Demand (BOD) ซึ่งค่า BOD สูงสุดที่ยอมรับได้ตามมาตรฐานน้ำทึบของกระทรวงอุตสาหกรรม คือ 20 ppm การนำบัดน้ำเสียเป็นการจัดการ/ควบคุมคุณภาพน้ำทึบ ซึ่งสามารถกระทำได้หลายวิธีการ ดังนี้

วิธีการทำงานภายใน ใช้ในกรณีที่สิ่งปนเปื้อนเป็นของแข็ง หรือตะกอนแขวนลอย วิธีการที่ใช้ได้แก่ การตัดด้วยตระgreg กการทำให้ตกร่อง การกรอง เป็นต้น

วิธีการทำงานเคมี ใช้กับน้ำเสียที่มีส่วนประกอบของกรดหรือด่างสูงเกินไปมีโลหะหนักที่เป็นพิษ มีสารอินทรีย์ละลายน้ำที่เป็นพิษ หรือมีน้ำมัน วิธีการที่ใช้ ได้แก่ การทำให้เป็นกาก โดยการเติมกรดหรือด่าง การทำให้ตกร่องโดยการเติมสารเคมี เป็นต้น

วิธีทางชีววิทยา ใช้กับน้ำเสียที่สิ่งปนเปื้อนเป็นสารอินทรีย์ที่สามารถย่อยสลายได้ สามารถแยกวิธีการออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ แบบใช้ออกซิเจนในการย่อยสลาย กับ แบบไม่ใช้ออกซิเจน

2. ห้องสุขา

การออกแบบห้องสุขาอย่างถูกสุขลักษณะจะช่วยลดปัญหาน้ำเสียได้อย่างหนึ่ง มีข้อควรพิจารณาดังนี้

- ตำแหน่งที่ตั้งของห้องสุขาควรเป็นบริเวณที่ระดับน้ำได้ดินค่อนข้างลึกและอยู่ห่างจากแหล่งน้ำ
- หลีกเลี่ยงตำแหน่งบ่อเกรอะ – บ่อชั่วคราวเป็นบริเวณที่เป็นดินเหนียวหรือบริเวณที่เป็นชั้นหินซึ่งไม่มีคุณสมบัติในการดูดซึมน้ำ
- บ่อเกรอะ – บ่อชั่วคราวอยู่สูงกว่าระดับน้ำได้ดิน
- แบบของห้องสุขา ห้องสุขาส่วนใหญ่ควรเป็นแบบส้วมราด เพื่อประบัติการใช้น้ำ ที่มีปัญหาขาดแคลนน้ำใช้สอยควรจัดสร้างส้วมหลุม(Pitch toilet) ที่ออกแบบอย่างถูกสุขลักษณะแบบและวัสดุที่ใช้ในการจัดสร้างห้องสุขาทุกประเภทต้องมีความกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ

3. ระบบน้ำใช้

- ระบบน้ำใช้เป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานในกลุ่มของพื้นที่ธรรมชาติที่พัฒนา การออกแบบระบบน้ำใช้ มีข้อควรคำนึงถึง ดังนี้
 - การพัฒนาระบบน้ำใช้ควรทางพัฒนาแหล่งน้ำผิวดินก่อนเป็นลำดับแรก ควรจัดสร้างถังเก็บกักน้ำฝนเพื่อนำมาใช้ ควบคู่กับการพัฒนาแหล่งน้ำได้ดิน
 - การต่อท่อส่งน้ำมาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น น้ำตก ควรซ่อนท่อให้กลมกลืนไปกับภูมิประเทศการจัดสร้างหอพักน้ำควรเลือกทำเลที่เป็นพื้นที่สูง เพื่อเพิ่มแรงดันน้ำและประหยัดพลังงานในการส่งน้ำ

4. ระบบไฟส่องสว่าง

ระบบส่องสว่างเป็นระบบสาธารณูปโภคอีกอย่างหนึ่ง ที่จำเป็นสำหรับพื้นที่ธรรมชาติที่พัฒนาแม้ว่าหลักการพื้นฐานโดยภาพรวมของการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกจะเน้นการประหยัดพลังงานอย่างมาก การออกแบบระบบไฟส่องสว่าง ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ควรเดินสายไฟแบบฝัง แม้ค่าสายหุ้มจำนวนอย่างหนาสำหรับฝังคินจะมีราคาสูงกว่าสายแบบเดินลอย แต่วิธีการนี้ก็ช่วยประหยัดค่าไฟฟ้า ไม่สร้างกีดขวางภูมิทัศน์ และมีความปลอดภัยจากปัจจัยทางลุมพายุ

- กำหนดที่ตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าในจุดที่ไกลจากเขตที่พักแรมของผู้มาเยือนพอสมควรเพื่อป้องกันเสียงรบกวนจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ควบคุมบุพเดตและผนังห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้าด้านไฟฟ้าหรือไฟเบอร์กลาส(โดยมีช่องระบายอากาศ) เพื่อป้องกันเสียงรบกวน

4. ทุยภูมิเกี่ยวกับการบริการที่พักแรม

บุญเดิค ตั้งจิตวัฒนา(2542: 10-27) ความหมายของที่พักแรม ที่พักแรม หมายถึง บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราวอย่างน้อย 1 คืน

ประเภทของการบริการที่พักแรม

1. โรงแรมชั้นพิเศษ (Deluxe/Luxury Hotels) เป็นโรงแรมที่มีขนาดเล็กจนถึงขนาดกลาง ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีสภาพเศรษฐกิจมั่นคง มีการจัดบริการอย่างมีคุณภาพ และอัตราค่าบริการค่อนข้างสูง

- 2 โรงแรมขนาดต่างๆ (Hotels) เป็นที่พักแรมที่ทำเลที่ตั้งมักอยู่ในเมือง มีการบริการอำนวยสะดวกสบายอย่างหลากหลาย อัตราค่าบริการขึ้นอยู่กับสถานที่หรือทำเลที่ตั้ง การบริการ การอำนวยความสะดวก

3. โรงแรมห้องชุด (All-Suite Hotel) เป็นการบริการที่พักแรมแนวใหม่ ทุกห้องพักมีครัว และอุปกรณ์การปรุงอาหารอย่างครบครัน มีอาหารและวัสดุดินสำหรับเตรียมอาหารพร้อมอยู่ในตู้เย็น มีห้องน้ำเล่น ห้องพักผ่อน

4. мотอเรอร์ไฮเต็ล (Motor Hotels) โรงแรมประเภทนี้มักมีการจัดสถานที่จอดรถนค์ฟรีให้แก่แขกที่เข้าพัก ทำเลที่ตั้งมักอยู่ชานเมือง และตั้งอยู่ตามเส้นทางหลวงสายสำคัญๆ ที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองใหญ่ๆ หรือภาคต่างๆ

5. โนเต็ลและโรงแรมแบบประหยัด (Motel & Budget Motels) เป็นโรงแรมขนาดเล็ก ทำเลที่ตั้งอยู่ในถนนชนบทและชานเมือง หรืออยู่ใกล้เส้นทางสายสำคัญๆ ระหว่างเมือง โนเต็ลแตกต่างจากมอเตอร์ไฮเต็ลตรงที่โนเต็ลจะให้บริการเฉพาะห้องพักแรมเท่านั้น ไม่มีการบริการและอำนวยความสะดวกอื่นใดเพิ่มเติม แม้แต่ภัตตาคาร

6. ที่พักแรมแบบบ้าน (Bed and Breakfast Inns) หรือที่เรียกว่าบริการที่พักแรมแบบ B & B เป็นที่พักแรมขนาดเล็ก ตามปกติมักตั้งอยู่แถบชานเมือง ในบ้านพักจะถูกดัดแปลงให้มีห้องนอน 2-3 ห้อง มีห้องน้ำ และอาหารมื้อเช้าให้ในบรรยากาศแบบครอบครัว

7. ที่พักตากอากาศหรือรีสอร์ท โซเตล (Resort Hotels) มักจะตั้งอยู่บริเวณที่มีสถานที่พักผ่อนทางอากาศ เช่น ภูเขา ชายทะเล บริเวณทะเลสาบ หรืออาจเป็นบริเวณที่มีสถานกอล์ฟ เหนาสำหรับผู้เดินทาง ที่ต้องการพักผ่อน และชื่นชมกับบรรยากาศธรรมชาติ และมีการจัดสิ่งเริงรุ่มยั่บบริการแก่นักท่องเที่ยวให้ครบวงจร

8. กอน โอดมีเนียม โซเตล หรือกอน โอดเกล และที่พักที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน (Condominium Hotels or Condotels and Time-Sharing Hotels) โดยกอน โอดเกลเป็นการดำเนินการโดยบริษัทผู้สร้างแบ่งขายเป็นห้องชุดให้แก่ลูกค้า โดยลูกค้าอาจมาพักเป็นบางช่วงเวลา โดยมักกำหนดไว้ก่อนเข้าพักแล้วข้อว่าจะเป็นช่วงใดของแต่ละปี และจ่ายค่าเช่าพักในอัตราลดพิเศษ ในช่วงที่ลูกค้าในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้น มีได้เข้าพัก บริษัทที่ดำเนินกิจการจะเป็นผู้ดำเนินการให้ผู้อื่นเข้าพักและเก็บค่าเช่าพัก สำหรับที่พักประเภทที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันนั้น เป็นบริการแบบพิเศษของเจ้าของกรรมสิทธิ์กอน โอดมีเนียม ด้วยการเฉลี่ยค่าใช้จ่ายและร่วมทุนซื้อห้องชุด ตลอดจนกำหนดช่วงเวลาที่ผู้ร่วมเป็นเจ้าของจะเข้าพักไว้อย่างแน่นอนในแต่ละปี หมุนเวียนกันไป

9. ที่พักแรมที่จัดโดยสถาบันต่างๆ (Institution Housing) อาทิ ที่พักแรมของสถาบันการศึกษา (corporate Education centers) เช่น หอพักในชั้นส่วนใหญ่จำกัดการบริการ และมักเป็นการบริการตนเองมากกว่า อัตราค่าบริการจึงมีราคาถูกและจำกัดการบริการอาหารให้ด้วย การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร ผู้ดำเนินการมักเป็นหน่วยงานของรัฐของห้องคืนหรือสถาบันที่เป็นเจ้าของกิจการ

10. โรงแรมย่านการค้า(Commercial Hotel) มักตั้งอยู่ย่านธุรกิจการค้าผู้มาพักส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจ

11. โรงแรมสนามบิน(Airport Hotel) จัดเป็นโรงแรมที่พักชั่วคราวระหว่างหารเดินทางประเภทหนึ่งนอกเหนือจากโรงแรมรายไฟ และโรงแรมที่ตั้งอยู่บนเส้นทางรถยนต์ โรงแรมสนามบินหรือแอร์พอร์ต โซเตล เป็นโรงแรมที่มักตั้งอยู่ใกล้สนามบินหรืออยู่ในบริเวณสนามบิน ซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายอย่างพร้อมมูล

12. โฮมสเตย์ หรือที่พักสำหรับผู้เช่าอาศัยอยู่ในระยะเวลาหน้างาน(Home stay or Residential Hotels) ที่พักประเภทนี้ส่วนใหญ่มีบริการดูแลความสะอาดห้องพักให้ ภายในบริเวณที่พักมักมีการบริการอาหาร และมีห้องน้ำส่วนตัว มีบริการอาหารและเครื่องดื่มส่วนตัวเล็กๆ ไว้เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับผู้เข้าพักที่อาจเข้าพักแบบชั่วคราวหรือระยะยาวแล้วแต่ความต้องการ

13. โรงแรมที่มีสถานที่สำหรับการจัดประชุม(Convention Hotels) ส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่มีกัดตาการจำนวนมากกว่า 10 กัดตาการ มีห้องพักผ่อน ร้านค้า และห้องจัดเลี้ยงขนาดใหญ่หลายห้อง

และสำกัญที่สุด คือ ตัวโรงแรมออกแบบการก่อสร้างสำหรับรองรับและบริการสำหรับการประชุมหรือสัมมนาที่มีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก โรงแรมประเภทนี้มักตั้งอยู่ตามนครหรือเมืองใหญ่ๆ

14. ที่พักสำหรับเยาวชน(Youth Hotels) เป็นที่พักผ่อนสำหรับนักเดินทางที่มีการจัดการบริการห้องพักราคาถูกสำหรับนักเรียนนักศึกษา การจัดบริการมีเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวก ที่จำเป็น ที่พักประเภทนี้เหมาะสมสำหรับเยาวชนอาจอยู่ไกลจากย่านธุรกิจการค้า

15. เพนชั่น(Pensions) เป็นที่พักที่เจ้าของเป็นผู้ดำเนินการเองและผู้เป็นเจ้าของมักพักอาศัยอยู่ในอาคารเพนชั่นด้วย เมื่อที่แบ่งให้ผู้เช่าจะมีอยู่ไม่นานนัก และมักตั้งอยู่ในย่านธุรกิจ ตามปกติจะให้บริการที่พักแรมแก่แขกพร้อมอาหารเช้าแบบคอนติเนนตัล (Continental Breakfast) ด้วย 1 มื้อ

16. เกสท์เฮาส์(Guesthouse) เป็นที่พักที่เจ้าของบ้านแบ่งให้นักท่องเที่ยวเช่าพัก ตามปกติมักตั้งอยู่ในย่านชุมชนหรือเมืองใหญ่ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ราคาค่าเช่าที่พักประเภทนี้จะค่อนข้างถูก การบริการส่วนใหญ่มีเพียงเตียงและห้องน้ำรวมไว้ให้ ในปัจจุบันเกสท์เฮาส์ได้รับการพัฒนาไปมาก เช่น มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องพัก จัดบริการอาหารและเครื่องดื่ม จัดให้มีโทรศัพท์หรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวก ความสะดวกไว้ตามจำเป็น

17. สถานที่พักกลางแจ้ง(Campgrounds) ที่พักประเภทนี้จัดให้นักท่องเที่ยวบางกลุ่ม เป็นที่พักที่ได้รับความนิยมค่อนข้างสูงจากผู้ที่ต้องการพักค้างเพียง 1-2 วันที่นี่ร่วมทั้งที่พักประเภทนี้ที่พัฒนามาจากรถยนต์ (Recreational Vehicles) โดยการดัดแปลงมาจากการรถตู้ ในด้านหลังคนขับเป็นห้องครัวและห้องนอน เมื่อจอดรถแล้วสามารถใช้บริการน้ำและไฟฟ้าได้ทันทีในบริเวณจุดพักมักจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ด้วย เช่น ร้านขายอาหาร ร้านขายของชำ สถานที่เดินรำ สรงว่ายน้ำ เป็นต้น

18. โรงแรมคาสิโน(Casino Hotels) เป็นที่พักแรมที่จัดขึ้นเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกความสะดวกให้แก่ผู้นิยมเล่นการพนันหรือเกมท้าทาย โรงแรมประเภทนี้มักจัดอย่างหรูหรา มีสิ่งเริงร奕 เช่น การแสดงโชว์จากดาราหรือผู้มีชื่อเสียง มีห้องอาหารชั้นดีไว้บริการ

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

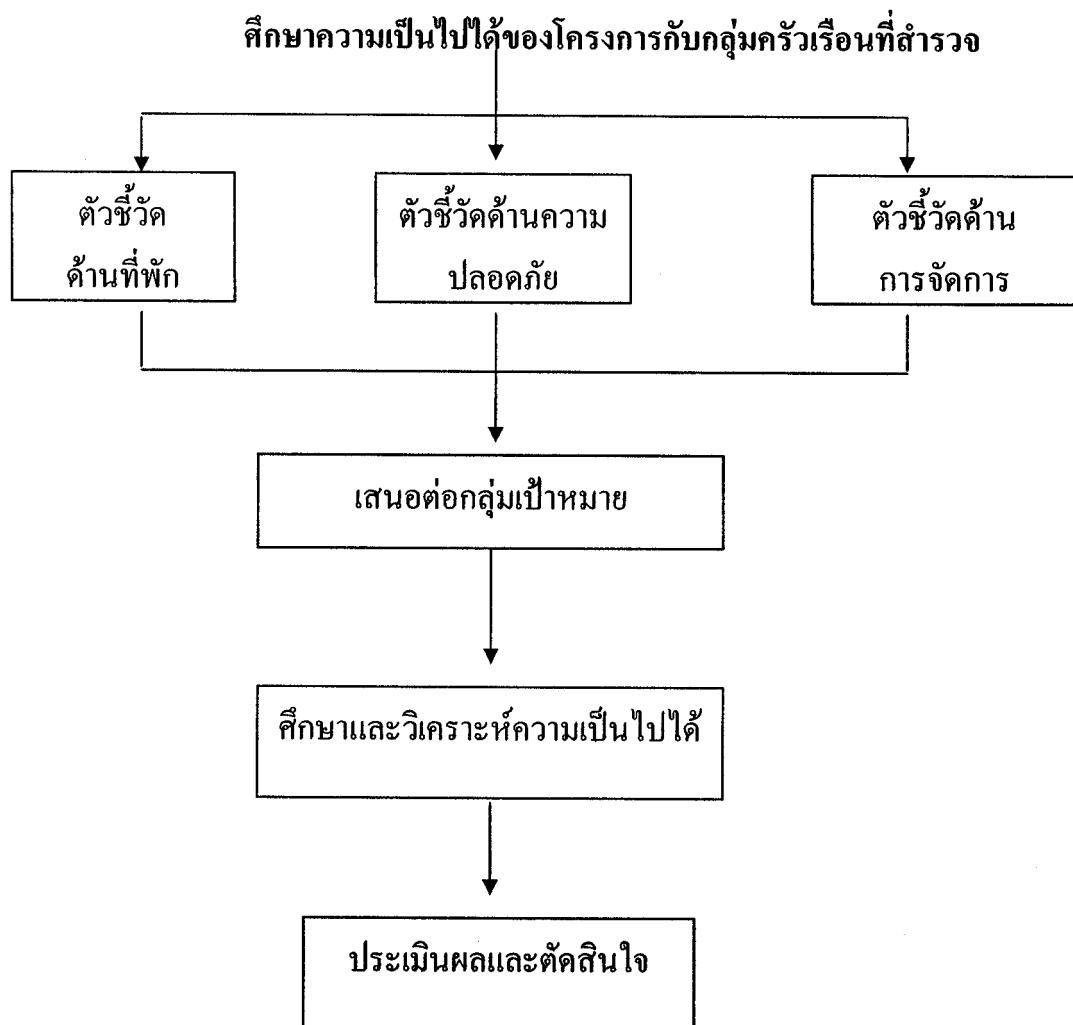
จากการศึกษารายงาน/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พนบฯ ที่ผ่านมาไม่มีการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ในพื้นที่ศึกษา แต่มีงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและสามารถนำมาอ้างอิงได้ในการศึกษารั้งนี้ เช่น

ฉบับ พ กกฯ แห่งประเทศไทย (2545) ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาปริญญาตรีในการเลือกเช่าหอพักในจังหวัดเชียงใหม่ พนบฯ ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาปริญญาตรี ในการเลือกเช่าหอพักในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการบริการ และด้านการสร้างและลักษณะทางกายภาพ และปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด ในส่วนความต้องการต่อปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจของนักศึกษาใน การเลือกเช่าหอพักพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการ สีภายในห้องพักเป็นสีขาว สุขภัณฑ์ในห้องน้ำ

เป็นแบบโถชักโครก เตียงภายในห้องพักเป็นแบบเตียงคู่ ให้มีโทรศัพท์ภายในห้องพัก นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการชำระค่าเช่าหอพักเดือนละ ครึ่งและต้องการให้ค่าเช่าหอพักต่อเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 1,501 – 2,000 บาท มีความต้องการเฟอร์นิเจอร์เพิ่มเติมจากเฟอร์นิเจอร์มาตรฐานที่หอพักมีไว้ให้ คือ ชั้นวางหนังสือ รองลงมาคือ โต๊ะเครื่องแป้งและโทรทัศน์ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมีระบบการจ่ายค่าเช่าล่วงหน้า 1 เดือน โดยมีลักษณะการชำระค่าเช่าและค่าไฟฟ้าแบบมิติอร์

เบมกร คำนวณ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเช่าที่หอพักอาศัยรายเดือนของพนักงานโรงงานนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจบริการที่มีผลต่อพนักงานในการเลือกเช่าที่พักรายเดือนมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ในเรื่องความน่าเชื่อถือ ของเจ้าของที่พัก รองลงมาเป็นปัจจัยด้านกระบวนการบริการ ในเรื่อง ความรวดเร็วในการให้ความช่วยเหลือ ปัจจัยด้านราคา ในเรื่องค่าเช่ารายเดือน ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งสภาพแวดล้อม ในเรื่องความสะดวกในการเดินทาง ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ในเรื่องความคงทนของตัวอาคาร และปัจจัยด้านการต่อสัมภาระ ในการเดินทาง ในเรื่อง ส่วนลดพิเศษของค่าเช่ารายเดือน ตามลำดับ ปัญหาที่พนักงานประสบในการเช่าที่พักอาศัยอันดับหนึ่งคือ ปัญหาการถูกรบกวนจากห้องข้างล้วน รองลงมาคือค่าเช่ารายเดือน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า แสง ห้องพักແคง ที่พักไม่สะอาด และไม่สะดวกในการเดินทาง ตามลำดับ

6. สรุปกรอบแนวความคิด

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษาบ้านครีไก เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research)ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

3.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษา

1. กลุ่มประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่พักหอพัก
2. บ้านของชาวบ้านที่สำรวจเบื้องต้นมีความสนใจเข้าร่วมโครงการ 20 ครัวเรือน

3.2. วิธีการเลือกพื้นที่ศึกษา

การเลือกพื้นที่ในการศึกษาใช้แบบเจาะจง(Purposive sampling) นักศึกษาของมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และบ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัด อุบลราชธานี

3.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่พักหอพัก โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง โดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น โดย การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก จากจำนวนนักศึกษาที่พักหอพักทั้งหมด 2,000 คน นำมากำหนด ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางประมาณขนาดตัวอย่างของ Krejcie & Morgan ได้ขนาดตัวอย่าง 282 ตัวอย่าง

3.4 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

- 3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 282 ชุด
- 3.4.2 แนวคิดตัวชี้วัดมาตรฐานบ้านพักแบบมีส่วนร่วม
- 3.4.3 การสำรวจศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่ (โดยการสังเกตและข้อมูลเอกสาร)
- 3.4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ด้วยการทบทวน ศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารทาง วิชาการ ตำรา รายงานผลการวิจัยและวิทยานิพนธ์ต่างๆ รวมทั้งจาก Web site

3.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

1. ตัวชี้วัดค่านิยมที่พักประกอบด้วย

- โครงสร้างบ้านพัก
- บ้านพักมีอาคารค่ายเทศาดวลด

- ที่นอนและเครื่องนอน
- ห้องอาบน้ำและส้วม
- การจัดแมลง
- การดูแลสภาพด้านบริเวณบ้าน

2. ตัวชี้วัดด้านความปลอดภัย

- การจัดเตรียมดูแลความปลอดภัย
- เครื่องมือและวิธีการสื่อสารเมื่อเกิดเหตุร้าย
- ความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล
- การดูแลและซ่อมแซมที่พักเพื่อความปลอดภัย

3. ตัวชี้วัดด้านการจัดการ

- การรวมกลุ่มของชาวบ้าน
- ค่าธรรมเนียมและบริการต่าง ๆ

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามปัญหาวิจัย (Research Problem) วัตถุประสงค์ของการวิจัย(Research Objective) สมมติฐานการวิจัย(Hypothesis) และนิยามปฏิบัติการ(Operation Defector) โดยใช้คำาน平原ปิดและคำาน平原ปิด เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความคุกคาม ความคิดเห็นของท่านเหล่านี้มาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกัน กับประชากรที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ราย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองด้วยตนเอง เพื่อคุ้มครองความคิดเห็นของท่านเหล่านี้ไม่มาเปรียบเทียบกับครั้งที่แล้ว ทำให้ผู้ตอบมีความเข้าใจแบบสอบถามมากน้อยเพียงใด เพื่อสามารถประเมินค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยได้โดยตรง ผู้วิจัยได้กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 0.6 ขึ้นไป โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครึ่ง

3.7 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. สำรวจจำนวนนักศึกษา ที่พักหอพัก เพื่อกำหนดเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดระเบียบข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่องนี้ สถิติที่ใช้คือ สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.9 การวัดค่าตัวแปร

การกำหนดคะแนนเพื่อแปลความหมายแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการกำหนดคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	จัดอยู่ในระดับ	สำคัญน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	จัดอยู่ในระดับ	สำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	จัดอยู่ในระดับ	สำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	จัดอยู่ในระดับ	สำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	จัดอยู่ในระดับ	สำคัญมากที่สุด

3.10 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยในเชิงพรรณนาและนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
และภาพเพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่าย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านพัฒนาชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อรับรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น

ซึ่งได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างจำนวน 282 รายแล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประมาณผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าสถิติต่างๆ สำหรับตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการตัดสินใจในการเลือกเข้าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านครีฯ

ตอนที่ 3 แบบประเมินมาตรฐานดัชนีชีวคด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- หญิง	226	80.1
- ชาย	56	19.9
รวม	282	100.0

จากตารางที่ 1.1 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 ราย เป็นเพศหญิง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 80.1 และเป็นเพศชาย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลรายได้ต่อเดือน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
- ต่ำกว่า 2,000 บาท	61	21.6
- 2,001-3,000 บาท	83	29.4
- 3,001-4,000 บาท	82	29.1
- 4,001 ขึ้นไป	56	19.9
รวม	282	100.0

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 ราย มีรายได้ต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และ มีรายได้ต่อเดือน 4,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าห้องพักต่อเดือน (รวมค่าน้ำและค่าไฟฟ้าด้วย)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
- ต่ำกว่า 2,000 บาท	165	58.5
- 2,001-3,000 บาท	89	31.6
- 3,001-4,000 บาท	25	8.9
- 4,001 ขึ้นไป	3	1.1
รวม	282	100.0

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 ราย จ่ายค่าห้องพักต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 จ่ายค่าห้องพักต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 จ่ายค่าห้องพักต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และ จ่ายค่าห้องพักต่อเดือน 4,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านศรีไช

ตารางที่ 4 การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านศรีไช

ตัวชี้วัด	MEAN	SD
1.ด้านที่พัก		
1.1 โครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง	4.59	0.547
1.2 บ้านมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างส่องถึงกันไม่มีเกลื่น	3.48	1.030
1.3 หลังคาสามารถกันน้ำฝนได้	4.21	1.038
1.4 มีที่นอนสบายตามสภาพชุมชนและเครื่องนอนที่สะอาด	4.09	1.041
1.5 มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด	4.23	1.066
1.6 มีการคุ้มครองและการเฝ้าระวังบ้าน	4.52	0.621
1.7 อุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามมาตรฐานสุขลักษณะที่ดี	3.45	1.096
1.8 ระบบไฟส่องสว่าง	3.39	1.105
รวม	3.99	0.619
2.ด้านนีด้านความปลอดภัย		
2.1.มีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในการณ์ที่มีเหตุร้าย/เจ็บป่วย	3.43	1.177
2.2 บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบบ้าน	4.54	.591
2.3 มีตู้ยาสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	3.43	1.186
2.4 มีการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง	3.49	1.258
2.5 มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน	4.56	.652
2.6.มีการต้อนรับและมีคุณลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี	3.98	1.080
รวม	3.70	.938
3. ด้านนีด้านการจัดการ		
3.1 มีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการ	3.55	.987
3.2 มีความเข้าใจด้านที่พักแบบมีส่วนร่วม	4.51	.535
รวม	4.08	.563

จากตารางที่ 4 พนว่า กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านศรีไชอยู่ในระดับมาก ในด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมา คือ ด้านที่พัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และ ด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยดัชนีในแต่ละด้านของการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว พนว่า

ดัชนีด้านการจัดการ พนว่า การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว เรื่องความเข้าใจด้านที่พักแบบมีส่วนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และการมีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ดัชนีด้านที่พัก พนว่า การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การมีโครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง, มีการคูแลสภาพแวดล้อมรอบๆบริเวณบ้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.52 ตามลำดับ รองลงมาการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การมีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด , มีหลังคาสามารถกันน้ำฝนได้ , มีที่นอนสบายตามสภาพชุมชนและเครื่องนอนที่สะอาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ,4.21,4.09 ตามลำดับ และการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การมีอุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามสุขลักษณะที่ดี, มีระบบไฟส่องสว่าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และ 3.39 ตามลำดับ

ดัชนีด้านความปลอดภัย พนว่า การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน, บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบซิด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และ 4.54 ตามลำดับ รองลงมาการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการต้อนรับและมีคุณลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีไว อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง, มีตู้ยาสำหรับการปฐมนิเทศยาเบื้องต้น, มีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในการผู้ที่มีเหตุร้าย/เงินป่วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49,3.43,3.43 ตามลำดับ

**ตอนที่ 3 แบบประเมินมาตรฐานดัชนีชี้วัด
ตารางที่ 5 การประเมินมาตรฐานดัชนีชี้วัด**

ตัวชี้วัด	MEAN	SD
1.ด้านที่พัก		
1.1 โครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง	3.45	.686
1.2 บ้านมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างส่องถึงกันไม่มีกลืน	3.15	.489
1.3 หลังคาสามารถกันน้ำฝนได้	4.20	.410
1.4 มีที่นอนสบายตามสภาพชุมชนและเครื่องนอนที่สะอาด	2.45	.605
1.5 มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด	2.40	.598
1.6 มีการคุ้มครองจากล้วนรอบๆบริเวณบ้าน	3.25	.550
1.7 อุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามสุขลักษณะที่ดี	3.40	.598
1.8 ระบบไฟส่องสว่าง	4.20	.523
รวม	3.83	.520
2.ด้านด้านความปลอดภัย		
2.1.มีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในการณ์ที่มีเหตุร้าย/เจ็บป่วย	4.10	.553
2.2 บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบเขต	3.25	1.164
2.3 มีตู้ยาสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	2.70	1.490
2.4 มีการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง	3.20	1.056
2.5 มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน	3.15	.587
2.6 มีการต้อนรับและมีคุณลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี	4.30	.657
รวม	4.20	.497
3. ดัชนีด้านการจัดการ		
3.1 มีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการ	2.45	.510
3.2 มีความเข้าใจด้านที่พักแบบมีส่วนร่วม	1.45	.510
3.3 มีศักยภาพในการประกอบการ	2.35	.489
3.4 มีความต้องการในการสร้างรายได้จากที่พักเพื่อเป็นรายได้เสริม	3.75	1.020
3.5 มีโอกาสพัฒนาศักยภาพในด้านการสร้างความประทับใจ/การบริการ	3.60	.754
3.6 มีความมุ่งมั่นที่จะทำตามมาตรฐานการจัดการที่พักตามดัชนีชี้วัด	3.40	.821
รวม	2.93	.545

จากตารางที่ 5 พนบว่า ศักยภาพและความพร้อมของกลุ่มชาวบ้านทั้ง 20 หลัง มีระดับความเหมาะสมตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ ในด้านความปลอดภัยและด้านที่พัก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 , 3.83 ตามลำดับ และด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93

เมื่อพิจารณาระดับความเหมาะสมตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ ในแต่ละด้าน พนบว่า

ด้านที่พัก พนบว่า ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ อยู่ในระดับมาก ได้แก่การมีระบบไฟส่องสว่าง, มีหลังคาสามารถถอดน้ำฝนได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมา มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตาม มาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่การมีโครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง, มีอุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามสุขลักษณะที่ดี, มีการดูแลสภาพแวดล้อมรอบๆบริเวณบ้าน, บ้านมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างส่องถึงกันไม่มีกัลลิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45, 3.40, 3.25, 3.15 ตามลำดับ และมีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตาม มาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ อยู่ในระดับน้อย ได้แก่การมีที่นอนสบายตามสภาพพื้นที่และเครื่องนอนที่สะอาด, มีหลังคาสามารถถอดน้ำฝนได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45, 2.40 ตามลำดับ

ด้านความปลอดภัย พนบว่า ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตาม มาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการต้อนรับและนิยมลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี, มีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในการพิทีมีเหตุร้าย/เจ็บป่วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และ 4.10 ตามลำดับ รองลงมา มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตาม มาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบบ้าน, มีการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง, มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน, มีผู้สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น โดย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25, 3.20, 3.15, 2.70 ตามลำดับ

ด้านการจัดการ พนบว่า มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตาม มาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีความต้องการในการสร้างรายได้จากที่พักเพื่อเป็นรายได้เสริม, มีโอกาสพัฒนาศักยภาพในด้านการสร้างความประทับใจ/การบริการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75, 3.60 ตามลำดับ รองลงมา มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตาม มาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีไอ อยู่ใน

ระดับปานกลาง ได้แก่ มีความนุ่งนิ่นที่จะทำตามมาตรฐานการจัดการที่พัสดุตามดัชนีชี้วัด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พัสดุแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครึ่ก อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ มีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการ, มีศักยภาพในการประกอบการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45, 2.35 และมีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พัสดุแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครึ่ก อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ มีความเข้าใจด้านที่พัสดุแบบมีส่วนร่วม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.45

4.2 ผลการศึกษาศักยภาพการรองรับได้ของพื้นที่

แนวคิดเรื่องศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่ จะนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้โดยแนวคิดดังกล่าวจะเป็นตัววิเคราะห์ความสามารถในการรองรับซึ่งเมื่อนำแนวคิดนี้ไปรวมกับแนวคิดตัวชี้วัดมาตรฐานบ้านพักแบบมีส่วนร่วม ก็จะได้ทราบถึงความพร้อมของบ้านพักชาวบ้านในสภาพความเป็นจริง(ที่สำรวจ)และความสามารถในการรองรับของพื้นที่เป็นการนำทฤษฎีมาเปรียบเทียบกับพื้นที่จริง ศักยภาพการรองรับได้ของพื้นที่ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงศักยภาพการรองรับได้ของพื้นที่โดยการสำรวจและสังเกตซึ่งผลกระทบการศึกษาพื้นที่ถึงความสามารถที่จะรับได้นี้สามารถแยกพิจารณาเป็น 3 ประเด็น คือ

1) ความสามารถที่จะรับได้ทางกายภาพ (Physical Carrying Capacity) ลักษณะหรือสภาพทางกายภาพของสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา ให้เป็นตามความประสงค์เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดให้ชัดเจนและจับต้องได้มากกว่า เช่น ขนาดของพื้นที่ที่มีอยู่แน่นอนตามตัว ย่อมเป็นตัวกำหนดว่าจะสามารถสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างได้จำนวนมากน้อยเท่าใด ซึ่งผลกระทบการสำรวจได้ข้อมูลดังนี้

สภาพทั่วไปของตำบลเมืองครึ่ก : ตำบลเมืองครึ่กมีเนื้อที่ประมาณ 26.912 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ ดินเป็นดินร่วนปนทรายและมีลำน้ำไหลผ่านคือ ลำห้วยทองแวง

อาณาเขตตำบล : ทิศเหนือ ติดต่อกับ ต.ราษฎร์ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับ ต.นาสว่าง อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ต.โพธิ์ใหญ่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ต.คูเมือง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

จำนวนประชากรของตำบล

: จำนวนประชากรทั้งหมด 4,569 คน เป็นชาย 2,248 คน หญิง 2,321 คน

ข้อมูลอาชีพของตำบล

: อาชีพหลัก ที่มา อาชีพเสริม ปลูกผักสวนครัว, หัดกรรมในครัวเรือน, รับจ้าง

ข้อมูลสถานที่สำคัญของตำบล : 1. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2. วัดป่าศรีไค
3. วัดบ้านแ xen
4. วัดศรีไควรavaส
5. วัดบ้านแมค
6. วัดอุดมชาติ
7. วัดมดจั่นใต้
8. วัดสหประชาษฐ

เส้นทางการคมนาคม การเดินทางเข้าสู่ตำบล :

การเดินทางเข้าสู่ตำบลเมืองศรีไค โดยทางรถยนต์ระยะทางจากอำเภอถึงองค.เมืองศรีไค ประมาณ 10 กม. และระยะทางจากจังหวัดอุบลราชธานีถึงตำบลเมืองศรีไคประมาณ 15 กม.

สภาพพื้นที่และระบบสาธารณูปโภค

- มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน
- มีประปา 10 แห่ง
- โทรศัพท์สาธารณะ 10 แห่ง

ข้อมูลชนชั้นและกลุ่มประชาชนของตำบล

กลุ่มสตรีท่อผ้าลายกานบัว สถานที่ตั้ง : หมู่ 9 บ้านมดจั่นใต้ ต.เมืองศรีไค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ผู้นำชุมชนและกลุ่ม: นางกร วงศากษ

สภาพทางกายภาพของสถานที่ของบ้านศรีไคเอื้ออำนวยต่อการพัฒนา ให้เป็นความคุณ ประสงค์เป็นจีดจำกัดที่กำหนดได้ชัดเจนและจับต้องได้ โดยจากการรวมของพื้นที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาทางด้านวัตถุ เพราะอยู่ในจีดความสามารถที่จะรองรับได้ด้วยสภาพพื้นที่ที่มี การขยายตัวของความเจริญ ในด้านการรองรับการจัดการบ้านพักแบบโรมันสเตียร์ สำหรับนักศึกษา เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ และระบบสาธารณูปโภคที่มีอยู่ก็เพียงพอที่จะรองรับจำนวนนักศึกษาที่จะ เข้ามาอยู่ร่วมกับครัวเรือนต่างๆของบ้านศรีไคได้ ประชากรในตำบลก็ถือว่ามีปริมาณที่ไม่นักจน เกิดความแออัด และการเดินทางเข้าสู่ตำบลเมืองศรีไค โดยทางรถยนต์ระยะทางจากอำเภอถึงองค. เมืองศรีไคประมาณ 10 กม. และระยะทางจากจังหวัดอุบลราชธานีถึงตำบลเมืองศรีไคประมาณ 15 กม. เป็นระยะทางที่ไม่ไกลและสามารถเข้าถึงตัวเมืองได้ง่ายหากมีภาระจำเป็นและที่สำคัญที่สุด

หมู่บ้านครีฯ ตั้งอยู่ติดกับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำให้นักศึกษาที่เข้าพักกับชาวบ้านเดินทางมาเรียนเป็นระยะ ใกล้ตัว สะดวกและรวดเร็ว

2) ความสามารถที่จะรับได้ทางสังคม (Social Carrying Capacity) หมายถึง ความสามารถของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี ของสถานที่ที่จะพัฒนาเพื่อให้หรือขายบริการแก่ผู้มาเยี่ยมเยือน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความสามารถของสถานที่ที่สามารถให้บริการในจำนวนสูงสุดโดยไม่ทำให้เกิดภาวะแออัด จากการสำรวจพบว่า ความสามารถที่จะรับได้ทางสังคม ของหมู่บ้านครีฯ มีความสามารถที่จะรองรับได้อย่างไม่แออัด จากการสังเกตพบว่า ชาวบ้านครีฯ มีความเป็นอยู่แบบครอบครัวขยาย ขนาดกลาง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันแบบสังคมชนบทดั้งเดิม หากมีการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมแล้วคาดว่าจะไม่เป็นปัญหาด้านสังคมและการยอมรับรวมถึงการปฏิบัติต่อผู้เข้ามาพัก จากการสัมภาษณ์ คุณป้า อรพิน เจ้าของร้านชาของเบ็ดเตล็ดในหมู่บ้านทราบได้ว่า ในปัจจุบันมีคนจากต่างถิ่นเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านเยอะตั้งแต่มีมหาวิทยาลัยมาตั้ง แต่คนที่อยู่มาก่อนตั้งแต่ดั้งเดิมก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรกับคนที่เข้ามาอยู่ใหม่ คิดว่าหากมีการทำบ้านพักของคนในชุมชนให้นักศึกษาเช่าก็ไม่มีอะไรที่เปลกใหม่ในด้านสังคม เพราะคุ้นเคยแล้ว ผู้ให้เช่ามูลอิคท่าน คือ คุณลุง กพ วันคำ แสดงความคิดเห็นว่า การที่มีคนจากต่างถิ่นเข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านครีฯ ในตอนนี้ไม่ถือเป็นเรื่องแปลกอะไรเนื่องจากโดยอุปนิสัยของคนต่างจังหวัด มีความเป็นกันเองกับคนต่างถิ่นอยู่แล้วแต่ต้องมาดีไม่นานเรื่องไม่ดีเข้ามายังหมู่บ้าน ในส่วนที่ว่าจะเข้ากันได้หรือไม่ กับนักศึกษาที่จะเข้ามาอยู่กับชาวบ้านก็คิดว่าไม่มีปัญหา เพราะชาวบ้านก็จะได้มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น มีการคุยกันเหมือนลูกเมื่อนล้าน จากข้อมูลที่มีผู้ให้เช่ามูล ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุปเนื้อหาจากการสัมภาษณ์ชาวบ้าน เกี่ยวกับเรื่องนี้ สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถที่จะรับได้ทางสังคม ของคนในหมู่บ้านมีความสามารถที่จะรองรับได้โดยมีข้อแม้ว่า ต้องไม่มีส่วนทำให้เกิดเรื่องในทางที่ไม่ดีและไม่นำความเสื่อมเสียมาสู่หมู่บ้านก็สามารถอยู่กันแบบครอบครัวขนาดใหญ่ได้

3) ความสามารถที่รับได้ทางนิเวศ (Ecological Carrying Capacity) หมายถึง ความสามารถของภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ และในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่จะรับได้ต่อการเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยา เกิดจากการพัฒนาสถานที่ดังกล่าว เพราะการที่มีคนไปรวมตัวอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความกดดันต่อพื้นที่นั้น โดยตรง ซึ่งบางครั้งอาจจะมากเกินกว่าพื้นที่นั้นจะรับได้ ผลกระทบจากการสำรวจพื้นที่พบว่าการจัดทำที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่โดยอาจปรับปรุงให้มีความหลากหลายและมีความสามารถในการรองรับผู้เข้าพักได้ ซึ่งแนวทางดังกล่าวไม่มีการสร้างลิ่งปลูกสร้างเพิ่มเติม ไม่ส่งผลกระทบต่อความแออัด

ของพื้นที่ แต่กับสร้างประ โยชน์สมือนการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้บ้านคุณน่าอยู่เมื่อมีการปรับปรุง หลายๆครัวเรือนก็จะทำให้ภูมิทัศน์โดยทั่วไปดีขึ้น นอกจากนี้ขนาดของพื้นที่บ้านครีโอบางส่วน ยังคงเป็นพื้นที่ธรรมชาติและพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งพื้นที่เหล่านี้เป็นแหล่งสร้างความสมดุลระหว่าง ธรรมชาติและสังคมนุษย์สร้างขึ้นทำให้ไม่เกิดการเสียสมดุลทางนิเวศแต่อย่างใด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วมกรณีศึกษาบ้านศรีไคร ตำบลศรีไคร อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อศึกษาถึง ความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่างของ การศึกษาในครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสนใจเข้าพัสดุ โดยใช้แบบสอบถาม และการสำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็น และความเป็นไปได้ของชาวบ้านศรีไครเกี่ยวกับศักยภาพการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อรองรับการเพิ่มจำนวนของนักศึกษา จำนวน 20 ครัวเรือน โดยใช้แบบสำรวจที่สร้าง นำมาวิเคราะห์และประมวลผลหาค่าสถิติต่างๆ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ได้กำหนดไว้ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 ราย เป็นเพศหญิง จำนวน 226 คน กิดเป็นร้อยละ 80.1 และเป็นเพศชาย จำนวน 56 คน กิดเป็นร้อยละ 19.9 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 ราย มีรายได้ต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 83 คน กิดเป็นร้อยละ 29.4 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาท จำนวน 82 คน กิดเป็นร้อยละ 29.1 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 61 คน กิดเป็นร้อยละ 21.6 และ มีรายได้ต่อเดือน 4,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 56 คน กิดเป็นร้อยละ 19.9 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 ราย จ่ายค่าห้องพักต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 165 คน กิดเป็นร้อยละ 58.5 จ่ายค่าห้องพักต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 89 คน กิดเป็นร้อยละ 31.6 จ่ายค่าห้องพักต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาท จำนวน 25 คน กิดเป็นร้อยละ 8.9 และ จ่ายค่าห้องพักต่อเดือน 4,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 3 คน กิดเป็นร้อยละ 1.1 ซึ่งจากข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ารายได้ส่วนใหญ่ ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 2,001-3,000 บาทต่อเดือน รายจ่ายค่าห้องพักต่อเดือนส่วนใหญ่จะต่ำกว่า 2,000 บาท ต่อเดือนซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดการด้านที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วม ได้ว่าหากต้องการให้ที่พัสดุดังกล่าวสามารถจัดทำเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายที่มีรายได้ 2,001-3,000 บาทต่อเดือน และค่าที่พัสดุก็ควรจะต่ำกว่า 2,000 บาท ต่อเดือน จึงจะตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายซึ่งส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับราคาที่พัสดุราคาไม่แพงมาก

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเลือกตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีโภ

2.1 กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีโภ ในด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมา คือ ด้านที่พัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และ ด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่เป็นระบบในการเข้าพักมีรูปแบบแผนที่แน่นอนในการบริหารจัดการของลงมาคือให้ความสำคัญ ด้านที่พักต้องมีความพร้อมในการรองรับกลุ่มตัวอย่างในทุกด้าน โดยอยู่ในสภาพที่น่าพึงพอใจและเหมาะสมกับการเข้าพัก และด้านความปลอดภัยถือเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่และการเลือกเข้าพักอาศัย เพราะหากเกิดความไม่เชื่อมั่นในความปลอดภัยแล้วกลุ่มตัวอย่างก็ไม่มีความมั่นใจที่จะเข้าพักกับชาวบ้าน

2.2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยดังนี้ในแต่ละด้านของการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีโภ พนว่า

2.2.1 ด้านนี้ด้านการจัดการ พนว่า การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีโภ เรื่องความเข้าใจด้านที่พักแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และการมีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้ชาวบ้านที่เป็นเจ้าของบ้านที่จะทำเป็นที่พักสำหรับกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงคาดว่าทั้งนี้เพื่อความเป็นมาตรฐานในการจัดการและควบคุม และการมีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการถูกให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากจะได้เป็นกลุ่มที่มีการแข่งขันกันเกิดขึ้นและเกิดแนวทางในการพัฒนาการบริการที่ต่อเนื่องและมีตัวเลือกให้มากเพื่อให้เป็นทางเลือกแก่กลุ่มตัวอย่าง

2.2.2 ด้านนี้ด้านที่พัก พนว่า การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีโภ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การมีโครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง มีการดูแลสภาพแวดล้อมรอบๆบ้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.52 ตามลำดับ รองลงมาการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีโภ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การมีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด มีหลังคาสามารถกันน้ำฝนได้ มีที่นอนสบายตามสภาพพื้นที่และเครื่องนอนที่สะอาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ,4.21,4.09 ตามลำดับ และการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวบ้านครีโภ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การมีอุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามสุขลักษณะที่ดี มีระบบไฟส่องสว่าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และ 3.39 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าจากด้านนี้ด้านที่พัก กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับโครงสร้างบ้านพักที่มั่นคงและแข็งแรงมากที่สุดทั้งนี้เป็นความต้องการพื้นฐานของชีวิตคือความต้องการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยในการเข้าพักอาศัยในบ้านของชาวบ้านที่ร่วมโครงการนั้น โครงสร้างบ้านพักที่มีความแข็งแรงและปลอดภัยเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านนี้ด้านที่พัก

และรองลงมาคือ มีการคุ้มสภាពแวดล้อมรอบๆบ้านทั้งปัญหา นลพิษทางเสียง ทางอากาศ ทางกลิ่น และสภាពแวดล้อมใกล้เคียง สิ่งเหล่านี้ถือเป็นสภាពแวดล้อมรอบๆบ้านที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าพัก เพราะผู้เข้าพักจะได้รับความพึงพอใจในการพักอาศัยอยู่ในบ้านที่มีสภាពแวดล้อมรอบๆบ้านที่น่าอยู่และสนับสนุน กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในลำดับรองลงมาคือ บ้านที่เข้าร่วมโครงการต้องมีห้องนอนน้ำและส้วมที่สะอาด มีหลังคาสามารถกันน้ำฝนได้ มีที่นอนสนับสนุนตามสภาพชุมชนและเครื่องนอนที่สะอาด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังว่าบ้านที่เข้าร่วมโครงการจะมีห้องน้ำและห้องนอนน้ำที่ถูกสุขลักษณะ มีหลังคาสามารถกันน้ำฝนได้และ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกในการเข้าพักในระดับที่น่าพึงพอใจและยอมรับได้

2.2.3 ด้านความปลอดภัย พบร่วม การตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านครีโภ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน, บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบบ้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และ 4.54 ตามลำดับ รองลงมาการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านครีโภ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการต้อนรับและมีคุณลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และการตัดสินใจในการเลือกเช่าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านครีโภ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง, มีตู้ยาสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น, มีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่มีเหตุร้าย/เจ็บป่วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49,3.43,3.43 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าจากด้านนี้ชี้วัดด้านความปลอดภัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สินมากเป็นอันดับแรกทั้งนี้ เพราะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตโดยตรง จากนั้นจึงให้ความสำคัญกับบ้านที่บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบบ้านซึ่งเป็นการแสดงถึงความปลอดภัยและสร้างความมั่นใจอีกขั้นหนึ่งสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการต้อนรับและมีคุณลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดีเป็นการแสดงความเป็นมิตรและรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย

ตอนที่ 3 แบบประเมินมาตรฐานด้านนี้ชี้วัด

แบบประเมินมาตรฐานด้านนี้ชี้วัดเป็นแบบประเมินที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสำรวจความพร้อมและศักยภาพ ความเป็นไปได้ของโครงการในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านครีโภโดยแบบประเมินนี้จะเป็นเครื่องมือในการศึกษาว่าบ้านของชาวบ้านครีโภจะมีความเป็นไปได้ความพร้อมและมีศักยภาพ ในการร่วมโครงการมากน้อยเพียงใดซึ่งผลของการศึกษามีดังนี้

ศักยภาพและความพร้อมของกลุ่มชาวบ้านทั้ง 20 หลัง มีระดับความเหมาะสมมาตรฐานด้านนี้ ชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านครีโภ ในด้านความปลอดภัยและด้านที่พัก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 , 3.83 ตามลำดับ และ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 จะเห็นได้ว่าบ้านของชาวบ้านที่ทำการสำรวจมีด้านนี้ชี้วัดด้านความปลอดภัยมากเป็นอันดับหนึ่งรองลงมาคือมีความพร้อมด้านที่พักและสุดท้ายคือด้านการจัดการ

เมื่อพิจารณาระดับความเหมาะสมตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านศรีไคร ในแต่ละด้าน พบว่า

3.1 ดัชนีด้านที่พัก พบว่า ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านศรีไคร อยู่ในระดับมาก ได้แก่การมีระบบไฟส่องสว่าง, มีหลังคาสามารถกันน้ำฝนได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมา มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านศรีไคร อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่การมีโครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง , มีอุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามสุขลักษณะที่ดี, มีการคูและสภาพแวดล้อมรอบฯ บริเวณบ้าน, บ้านมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างส่องถึงกันไม่มีกั้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45, 3.40, 3.25, 3.15 ตามลำดับ และมีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านศรีไคร อยู่ในระดับน้อย ได้แก่การมีที่นอนสบายตามสภาพพื้นที่และเครื่องนอนที่สะอาด มีหลังคาสามารถกันน้ำฝนได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45, 2.40 ตามลำดับ จากผลการศึกษาพบว่า การมีระบบไฟส่องสว่าง มีหลังคาสามารถกันน้ำฝนได้ เป็นสิ่งที่กลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจมีความพร้อมมากที่สุดและมีศักยภาพและความพร้อมสูงสุดรองลงมาพบว่ากลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจมีโครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง อันดับต่อมาคือ มีอุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามสุขลักษณะที่ดีรองลงมา คือ มีการคูและสภาพแวดล้อมรอบฯ บริเวณบ้านและอันดับสุดท้ายคือ บ้านมีอากาศถ่ายเท ได้สะดวกและแสงสว่างส่องถึงกันไม่มีกั้น

3.2 ดัชนีด้านความปลอดภัย พบว่า ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านศรีไคร อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการต้อนรับและมีคุณลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี, มีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในการณ์ที่มีเหตุร้าย/เจ็บป่วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และ 4.10 ตามลำดับ รองลงมา มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานดัชนีชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวชาวบ้านศรีไคร อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบซิด, มีการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง, มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน, มีผู้ดูแลรับการปฐมนิเทศภาษาลาบເບື້ອງຕົ້ນ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25, 3.20, 3.15, 2.70 ตามลำดับ จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจมีความพร้อมและมีศักยภาพในการต้อนรับและมีคุณลักษณะ การเป็นเจ้าบ้านที่ดีอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่า กลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจส่วนใหญ่มีความพร้อมในการที่จะให้บริการสูงนอกจากนั้นยังมีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในการณ์ที่มีเหตุร้าย/เจ็บป่วย พร้อมอยู่ในระดับรองลงมา กลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจมีบริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบซิดในระดับปานกลาง ส่วนการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง และความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน และมีผู้ดูแลรับการปฐมนิเทศภาษาลาบເບື້ອງຕົ້ນอยู่ในระดับรองลงมา

3.3 ด้านการจัดการ พบว่า มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานด้านนี้ชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวบ้านครีโภ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีความต้องการในการสร้างรายได้จากที่พักเพื่อเป็นรายได้เสริม, มีโอกาสพัฒนาศักยภาพในด้านการสร้างความประทับใจ/การบริการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75, 3.60 ตามลำดับ รองลงมา มีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานด้านนี้ชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวบ้านครีโภ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีความมุ่งมั่นที่จะทำตามมาตรฐานการจัดการที่พักตามด้านนี้ชี้วัด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานด้านนี้ชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวบ้านครีโภ อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ มีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการ, มีศักยภาพในการประกอบการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45, 2.35 และมีระดับความเหมาะสม/คุณภาพ ตามมาตรฐานด้านนี้ชี้วัดของที่พักแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวบ้านครีโภ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ มีความเข้าใจด้านที่พักแบบมีส่วนร่วม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.45 จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจที่มีความต้องการในการสร้างรายได้จากที่พักเพื่อเป็นรายได้เสริมเป็นหลักใหญ่และกลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจบังหนีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในด้านการสร้างความประทับใจ/การบริการให้ดีขึ้น ได้เพื่อรับรู้การเข้าอยู่ของนักศึกษาและกลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจบังหนีความมุ่งมั่นที่จะทำตามมาตรฐานการจัดการที่พักตามด้านนี้ชี้วัดเพื่อร่วมโครงการ แต่จากการสำรวจกลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจมีความเข้าใจด้านที่พักแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยซึ่งอาจเป็นปัญหาในการร่วมโครงการ ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก การที่ชาวบ้านยังไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการด้านที่พักแบบมีส่วนร่วมดีพอและไม่มีกลุ่มตัวอย่างให้ศึกษา

2. การอภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 อภิปรายผล เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมกรณีศึกษาบ้านครีโภ ตำบลครีโภ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จากการศึกษามีข้อค้นพบที่เห็นควรนำมาอภิปรายดังนี้

จากการศึกษาที่ได้สามารถนำมาศึกษา กับแนวคิดเรื่องการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม พนวจกลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจ ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านที่พักที่มีโครงสร้างแข็งแรงสามารถรองรับนักศึกษาได้และมีความปลอดภัยดีแต่ในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมบังหนีอย่างมากและเป็นปัญหาใหญ่เนื่องจากกลุ่มนักศึกษา(กลุ่มตัวอย่าง)เห็นว่าความรู้ด้านการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ชาวบ้านกลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจ มีความเข้าใจมากที่สุดทั้งนี้หากกลุ่มบ้านที่ถูกสำรวจมีความเข้าใจดีพอแล้วก็จะสามารถบริหารขัดการแบบมีมาตรฐานและเป็นที่ไว้ใจจากกลุ่มตัวอย่างว่าจะไม่มีปัญหาในการเข้าพักและไม่ก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมาซึ่งแนวคิดเรื่องการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้นิยามไว้ว่าบ้านพักแบบ

ชุมชนมีส่วนร่วม หมายถึง บ้านพักราคาประทับต์ที่เจ้าของบ้านพักแบ่งห้องพักที่เหลือในบ้านให้กับนักศึกษาที่มีความสนใจในการพักกับชุมชน ได้เข้าพักอยู่กับครอบครัวมากกว่าหนึ่งคืน เจ้าของบ้านพักไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างอะไรขึ้นมาใหม่แต่ใช้ของเดิมที่มีอยู่ อาจมีการปรับปรุงความสะอาดภายในบ้านจัดห้องนอนให้สะอาดมีความเป็นสัดส่วนให้กับนักศึกษา ห้องน้ำ ห้องส้วมก็ต้องได้รับความดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ ๆ นักศึกษาที่มาจะได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว เจ้าของบ้านพักจะคิดราคาค่าบริการต่าง ๆ ในราคามิตรภาพที่เหมาะสมถือเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว ซึ่งนักศึกษาจะต้องเต็มใจจ่ายในค่านิรภัยนี้ ๆ และมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับ บริการบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนนี้ ๆ และมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับ บริการบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนนี้ นักศึกษาจะต้องแจ้งรายละเอียดส่วนตัว ครอบครัว การประกอบอาชีพ การบริการ และกำหนดราคาให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าในขณะเดียวกันนักศึกษา ที่สนใจเข้าพักต้องแจ้งรายละเอียดส่วนตัวและยอดรับกติกา การบริการตามที่เจ้าของบ้านพักกำหนดด้วยเข่นกัน ซึ่งจากการผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ คุ้มวงศ์ (2537 :18) ที่ได้ให้ความหมายบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนว่า หมายถึง ที่พักที่เกิดจากการคัดแปลงบ้านพักอาศัยของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อให้เป็นที่พัก โดยที่เจ้าของบ้านก็ยังคงพักอาศัยและประกอบอาชีพอยู่อย่างเดิม รูปแบบอย่างนี้จะทำให้ได้สัมผัสกับชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่น เช่น ลักษณะสถาปัตยกรรม การตกแต่ง อาหารการกิน ประเพณี วัฒนธรรม การพูดคุย และเปลี่ยนทัศนคติ รวมทั้งทำให้เกิดรายได้ทางเศรษฐกิจถึงมือประชาชนในท้องถิ่น โดยตรง เพราะนอกจากนักศึกษาจะได้พักอาศัยด้วยแล้วยังสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาซึ่งถือเป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชาวบ้าน ได้มีการพูดคุย และเปลี่ยนทัศนคติกัน ซึ่งอภินันท์ บัวหักดี (2542: 68) ได้กล่าวถึง บ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน ที่มุ่งเน้นให้มีการเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนมากยิ่งขึ้น โดยจะได้เข้าไปใช้ชีวิตในชุมชน ศึกษาและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับคนในชุมชนเพื่อจะได้รู้ได้เห็นรูปแบบการดำเนินชีวิตของชุมชน เพราะนักศึกษางานส่วนที่เรียนในมหาวิทยาลัยอุบลฯ เป็นนักศึกษาที่มาจากต่างถิ่นต่างพื้นที่วิถีชีวิตอาจแตกต่างกับชาวบ้านศรีไครบังอกจากนั้นแนวคิดของกราเซช พยัคชิเวชยร (2542) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม คือ การจัดการบ้านของชาวบ้านที่มีห้องหรือพื้นที่พอดีจะรับแขกผู้มาเยือน ได้โดยเข้าบ้านพอดีที่จะแบ่งปันรับนักท่องเที่ยวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดขบวนการเรียนรู้(Learning Process)โดยมีการให้การศึกษา(Education)เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบอาชีวศึกษาพื้นที่ เป็นการเพิ่มความรู้(Knowledge)ประสบการณ์(Experience) ความประทับใจ(Appreciation)เพื่อสร้างความตระหนักรู้และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อผู้มาเยือน ประชาชนในท้องถิ่น และผู้ประกอบการการพักในบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วมถือว่าเป็นการพัฒนาไปสู่อีกรูปแบบหนึ่งที่ดำเนินการบนแนวคิดของการรักษาระบบอาชีวศึกษาในชุมชนซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มาเยือน ได้อย่างเหมาะสม โดยที่นักศึกษาที่เข้า

พักกับชาวบ้านถือเป็นแรงกระตุ้นให้ชาวบ้านเกิดการรักษาระบบนิเวศของชุมชนทั้งนี้เนื่องจากชาวบ้านจะต้องคุ้มครองบ้านของตนเองเพื่อให้ได้รับมาตรฐานตามดัชนีชี้วัดเมื่อบ้านแต่ละหลังเริ่มดูแลสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปรอบๆบ้านของตนเองแล้วหากมีการขยายบ้านที่ร่วมโครงการมากขึ้นก็จะทำให้สภาพแวดล้อมในชุมชนได้รับการดูแลรักษาอย่างทั่วถึงโดยปริยาย ซึ่งนับเป็นการพัฒนาและรักษาสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์อีกทางหนึ่งนอกจากนี้ผู้เข้ามาพักยังมีส่วนที่จะทำให้หมู่บ้านเป็นหมู่บ้านที่มีคุณค่าต่อไปดังเช่นที่เจริญ ตั้นมหาพราน (2542: 71-72) ได้แสดง躔รศนะเกี่ยวกับบ้านพักแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนไว้

2.2 อภิปรายผลการเปรียบเทียบกับแนวคิดเรื่องศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่

จากการศึกษาวิจัยพบว่าศักยภาพในการรองรับได้ของพื้นที่ยังมีความสามารถในการรองรับโครงการได้ทั้งศักยภาพในด้านพื้นที่ สิ่งแวดล้อมและชุมชน ดังที่มนัส สุวรรณ (2538) "ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดความสามารถที่จะรองรับได้ของพื้นที่ โดยกล่าวว่า ธรรมชาติของแต่ละพื้นที่ย่อมมีขีดจำกัดความสามารถที่รับได้อยู่ในระดับหนึ่ง ระดับความสามารถที่รับได้นี้แตกต่างกันไปตามความแตกต่างทางด้านกายภาพ และชีวภาพของพื้นที่และกิจกรรมของมนุษย์ที่กระทำในพื้นที่นั้น ซึ่งหากมีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เกินขีดจำกัดนี้ไปแล้ว จะทำให้สภาพและความสมดุลของพื้นที่สูญเสียไปจนเกิดปัญหาต่อเนื่องอื่น ๆ ตามมา ความสามารถที่จะรับได้นี้สามารถแยกได้เป็น 3 ประเด็น คือ ความสามารถที่จะรับได้ทางกายภาพ (Physical Carrying Capacity) ลักษณะหรือสภาพทางกายภาพของสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา ให้เป็นตามความประสงค์เป็นขีดจำกัดที่กำหนดได้ชัดเจนและจับต้องได้มากกว่า เช่น ขนาดของพื้นที่ที่มีอยู่แน่นอนตายตัว ย่อมเป็นตัวกำหนดว่าจะสามารถสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างได้จำนวนมากน้อยเท่าใด อย่างในกรณีของ บ้านครีโ Ik เมื่อพิจารณาสภาพโดยทั่วไปแล้วยังคงมีความสามารถในการรองรับได้ รวมทั้งยังมีความสามารถที่จะรับได้ทางสังคม (Social Carrying Capacity) หมายถึง ความสามารถของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสถานที่ที่จะพัฒนาเพื่อให้หรือขยายบริการแก่ผู้อื่นที่ไม่เยือน ก่อให้เกิดความประทับใจ ความสามารถของสถานที่ที่สามารถให้บริการในจำนวนสูงสุดโดยไม่ทำให้เกิดภาวะแออัด และบ้านที่ครีโ Ik เองก็ยังไม่ถึงกับเกิดความแออัดในพื้นที่ เพราะมีลักษณะการตั้งบ้านเรือนที่มีระเบะห่างและมีความสามารถรองรับได้ของพื้นที่และความสามารถที่รับได้ทางนิเวศ (Ecological Carrying Capacity) หมายถึง ความสามารถของภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ และในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่จะรับได้ต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการพัฒนาสถานที่ดังกล่าว เพราะการที่มีคนไปรวมตัวอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความกดดันต่ำพื้นที่นั้นโดยตรง ซึ่งบางครั้งอาจจะมากเกินกว่าพื้นที่นั้นจะรับได้และเกิดความแออัดในที่สุด

การจัดการเกี่ยวกับขีดความสามารถการรองรับ (Carrying Capacity) คือการพัฒนาเพื่อให้มีความเติบโตไม่ก่อให้เกิดความสูญเสียด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคมมากจนเกินไป จากการศึกษาและสำรวจพื้นที่มีแนวทางการจัดการขีดความสามารถในการรองรับดังนี้

1) แนวทางที่อิงสิ่งแวดล้อม (An Environmentally-based Perspective) เสนอว่าการจัดการปีดความสามารถในการรองรับเกี่ยวข้องกับการรักษาสมดุลระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับประสบการณ์ โดยให้มีการกำหนดสถานะที่น่าประดันไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นเกณฑ์สำหรับประเมินผลกระทบ ทั้งนี้ในการเพิ่มจำนวนประชากรที่มากขึ้นย่อมส่งผลไม่ทางตรงก็ทางอ้อมและในที่สุดหากไม่มีการบริหารจัดการตามแนวทางที่อิงสิ่งแวดล้อมก็จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน โดยแนวทางการเตรียมการแก้ปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับด้านๆ คือการแก้ปัญหา ขยายที่เกิดจากการเพิ่มประชากรในพื้นที่ เพราะปริมาณของบ้านชาวบ้านเองในอดีต อาจมีปริมาณน้อยแต่ถ้าเปิดให้คนศึกษาเข้ามายังพักอาศัยด้วยก็จะเพิ่มปริมาณของบ้านชาวบ้านเอง จึงควรมีการเตรียมการเพื่อรองรับปริมาณขยายตัวที่เพิ่มขึ้น นอกจานนี้เรื่องของแหล่งน้ำและแหล่งระบบน้ำที่นับเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องได้รับการเตรียมการรองรับ ด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ อาทิ พื้นที่ธรรมชาติ ดันไน ถือเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญในการคำนึงถึงพื้นที่ และความสามารถในการรองรับของพื้นที่ เพราะการจัดการบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วมไม่ควรที่จะ ทำลายสภาพธรรมชาติเดิมของท้องถิ่น และควรอนุรักษ์และดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีและพัฒนาการใช้ประโยชน์ให้มากยิ่งขึ้น แต่พึงระวังว่าการเป็นตัวเร่งเร้าให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและการก่อให้เกิดทั้งผลประโยชน์ และผลเสียทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

กล่าวโดยสรุปแนวทางในการจัดการปีดความสามารถในการรองรับที่อิงสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญเป็นอย่างมากและต้องคำนึงถึงในกรณีของการศึกษา สถานะที่พึงประดันของพื้นที่เป็นสิ่งที่สามารถกำหนดได้และหากสถานะนี้ถูกทำลายก็ไม่อาจคงอยู่ต่อไปได้ ในการจัดการด้านพักแบบชุมชน มีส่วนร่วมของบ้านครีโ Ik สามารถจัดทำในแนวทางที่อิงสิ่งแวดล้อมได้ เพราะไม่ถูกจำกัดด้วยขนาดของพื้นที่และการสังเกตพบว่าหมู่บ้านครีโ Ik มีศักยภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมหากได้รับการชี้นำ แนวทางและอุดหนุนงบประมาณ

2) แนวทางที่อิงการตลาด (A Market – driven Approach) เมื่อจำนวนคนเพิ่มจนถึงระดับที่ไม่สามารถรองรับได้ จะส่งผลให้ความประดันมีความต้องการอุปสงค์ทางการตลาดที่ลดลง จึงต้องมีมาตรการเพื่อนำมาแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวได้ อาจจะเป็นรูปแบบของการขยายการรองรับของที่พัก ในกรณีของบ้านครีโ Ik ที่ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้จำกัดขนาดของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการอยู่ที่ 20 ครัวเรือน เป็นการเริ่มต้นซึ่งในกรณีของศักยภาพการรองรับในแนวทางที่อิงการตลาด จากการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่าบ้านพักที่จะจัดให้นักศึกษาเข้าพักมีปัจจัยที่จำกัดในเรื่องของความพร้อมทั้งในส่วนของโครงสร้างและความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการซึ่งเป็นปัญหาอย่างมากในการขยายตัวของกลุ่มบ้านพักที่พร้อมให้นักศึกษาเข้าพัก

กล่าวโดยสรุปแนวทางที่อิงการตลาด ในการจัดการที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมกรณีของบ้านครีโ Ik เป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาหากโครงการนี้ได้รับความนิยมจากนักศึกษา เพราะมีความสามารถในการ

ขยายตัวต่ำและมีความพร้อมของบ้านหลังอื่นๆ น้อย ซึ่งเห็นผลจากการสำรวจสภาพบ้านตามแนวคิดดังนี้ ชีวัติที่ใช้ และสภาพที่พึงปรารถนาทางการตลาดมิได้คงที่ตายตัว แต่อาจเปลี่ยนไปได้ตามสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น รวมทั้งความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพล ต่างๆ ที่มีผลต่อสภาพของท้องถิ่น

3) แนวทางที่อิงชุมชน (A Community – based Perspective) มุ่งเน้นที่ความสามารถของชุมชน ก่อนที่ชุมชนบริเวณดังกล่าวจะรู้สึกถึงผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นจากการจัดการชีวิตความสามัคคีใน การรองรับตามแนวทางนี้จำเป็นต้องอาศัยการสร้างความเห็นพ้องกันระหว่างทุกฝ่ายในชุมชน เช่น ผู้อาศัย หน่วยงานราชการ และเอกชน เพื่อกำหนดสภาพที่พึงปรารถนา และวิธีการจัดการให้สอดคล้องกับ เป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน ใน การศึกษาวิจัยนี้ พบว่า ความสามารถที่จะรับได้ในแนวทางที่อิงชุมชน ของ หมู่บ้านศรีไคร มีความสามารถที่จะรองรับได้อย่างไม่แออัด จากการสังเกต พบว่า ชาวบ้านศรีไคร มีความ เป็นอยู่แบบครอบครัวขนาดกลาง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันแบบสังคมชนบทดั้งเดิม หากมีการจัดการ ด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วมแล้วคาดว่าจะไม่เป็นปัญหาด้านสังคมและการยอมรับรวมถึงการปฏิบัติ ต่อผู้เข้ามาพัก เพราะในปัจจุบันมีคนจากต่างถิ่นเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านยะอะดังแต่เมื่อมหาวิทยาลัยมาดัง แต่คน ที่อยู่มาก่อนดังตั้งแต่ดังเดิมก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรกับคนที่เข้ามาอยู่ใหม่ หากมีการทำบ้านพักของคนในชุมชน ให้กักศึกษาเช่าก็ไม่มีอะไรที่เปลี่ยนใหม่ในด้านสังคมเพระคุณเคยแล้ว ในการที่มีคนจากต่างถิ่นเข้ามา อาศัยอยู่ในบ้านศรีไคร ไม่ถือเป็นเรื่องแปลกอะไรเนื่องจากโดยอุปนิสัยของคนต่างจังหวัด มีความเป็น กันเองกับคนต่างถิ่น ในส่วนที่จะเข้ากันได้หรือไม่กับนักศึกษาที่จะเข้ามาอยู่กับชาวบ้าน

กล่าวโดยสรุปผู้วิจัยได้สรุปเนื้อหาจากการสัมภาษณ์ชาวบ้าน เกี่ยวกับเรื่องนี้ สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถที่จะรับได้ในแนวทางที่อิงชุมชน ของคนในหมู่บ้านมีความสามารถที่จะรองรับได้โดยมีข้อ แม้ว่าต้องไม่ส่วนทำให้เกิดเรื่องในทางที่ไม่ดีและไม่นำความเสื่อมเสียมาสู่หมู่บ้านก็สามารถอยู่กับแบบ ครอบครัวขนาดใหญ่ได้

2.3 ยกประยุกต์การเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่า การ ตัดสินใจเข้าพักกับบ้านของชาวบ้านในรูปแบบที่คล้ายกับ โอมสเตย์หรือในต่างประเทศเป็นการอยู่ ร่วมกับบ้านของชาวบ้านในแบบครอบครัว(Family) ซึ่งผลการศึกษาที่ได้รับนั้น ไม่มีงานวิจัยที่มีลักษณะ เหมือนกันมาเปรียบเทียบมีเพียงความใกล้เคียงเท่านั้น จึงมีบางส่วนที่เกิดความไม่สอดคล้องกับงานวิจัย อื่นๆ เช่น ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล กอกคำแหง (2545) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของ นักศึกษาปริญญาตรีในการเลือกเช่าหอพักในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พนบฯ ปัจจัยส่วนผสมทาง การตลาดบริการที่มีผลต่อการจัดตั้งในของนักศึกษานปริญญาตรี ในการเลือกเช่าหอพักในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการบริการ และด้านการสร้างและลักษณะทางกายภาพ และปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจระดับปานกลาง ได้แก่ ค้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด แต่ในส่วนของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้กลับพบว่าความต้องการสูงสุดที่เป็นปัจจัยในการเลือกเข้าพักกับชาวบ้านคือมีความต้องการให้เจ้าของบ้านมีความเข้าใจในรูปแบบและการจัดการด้านที่พักแบบมีส่วนร่วมให้ดีก่อน เพราะหากชาวบ้านไม่เข้าใจอย่างดีแล้วอาจก่อให้เกิดปัญหาและความขัดแย้งรวมถึงมาตรฐานในการบริการที่ไม่ดีเกิดขึ้นได้ แต่ก็มีบางส่วนในงานวิจัยในครั้งนี้ที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบมกร คำนวณ(2544)ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าที่พักอาศัยรายเดือนของพนักงานโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจบริการที่มีผลต่ oppon กันงานในการเลือกเข้าที่พักรายเดือนมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัจจัยค่านบุคคลากร ในเรื่องความน่าเชื่อถือของเจ้าของที่พัก รองลงมาเป็นปัจจัยค้านกระบวนการบริการ ในเรื่อง ความรวดเร็วในการให้ความช่วยเหลือ ปัจจัยค่านราคา ในเรื่องค่าเช่ารายเดือน ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งสภาพแวดล้อม ในเรื่องความสะอาดในการเดินทาง ปัจจัยค่านผลิตภัณฑ์ ในเรื่องความคงทนของตัวอาคาร และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานวิจัยในครั้งนี้ตรงที่ปัจจัยค่านบุคคลและเรื่องความน่าเชื่อถือของเจ้าของที่พัก เป็นส่วนที่ถูกให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะต้องการได้รับความไว้วางใจและเป็นปัจจัยอันดับต้นๆที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าพักมากกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ และในด้านการมีส่วนร่วมยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนักวัฒนคุณ (2545) ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว: กรณีเวียงท่ากาน ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่าง 186 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเวียงท่ากานเพื่อการท่องเที่ยว โดยต้องการเข้ามามีส่วนร่วมปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานการท่องเที่ยวที่ได้วางไว้แล้ว โดยเฉพาะต้องการมีส่วนร่วมสูงในการช่วยเหลือด้านแรงงานในการพัฒนา แต่ไม่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา วางแผน และกำหนดกฎเกณฑ์หรือมาตรการที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยว ไม่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่รัฐบาล ไม่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับผลประโยชน์เงินทองของหมู่บ้าน ไม่ต้องการร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งตรงข้ามกับงานวิจัยที่ได้ในเรื่องของการมีส่วนร่วม เพราะชาวบ้านครีโภส่วนมากต้องการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการโดยอาศัยหน่วยงานภายนอกเป็นเพียงตัวเชื่อมเท่านั้น

3.ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อรับรับจำนานนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นและจากผลกระทบการวิจัยที่ได้ทำให้มองเห็นถึงแนวทางในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม ว่าหากดูจากผลของการศึกษาครั้งนี้จะพบว่าผู้ให้บริการและผู้รับบริการให้ความสำคัญกับด้านนี้ชัดไปคนละด้าน ตัวผู้ให้บริการเองคิดว่าตนมีการเตรียมความพร้อมในด้านโครงสร้างและที่พักแล้วก็สามารถตอบรับได้ดี ให้ผู้มาใช้บริการได้รับความพึงพอใจ แต่

ตรงกันข้ามผู้ใช้บริการที่ต้องการให้ผู้ให้บริการมีความรู้ความเข้าใจในด้านดังกล่าวให้ดีก่อนเพื่อจะได้เป็นมาตรฐานในการบริหารจัดการที่ถูกต้องและเป็นรูปแบบเดียวกัน

สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและหรือมีแนวคิดที่จะจัดทำที่พัสดุแบบชุมชนมีส่วนร่วม สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมในด้านต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นส่วนในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นมาจากการต้องการพื้นฐานของชุมชนและมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดการ

4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการเปลี่ยนกลุ่มประชากร เช่น เป็นนักศึกษาที่มีรายรับจากครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนน้อย เพื่อทราบถึงความคิดเห็นและทัศนคติที่มีต่อการเข้าพักกับชาวบ้าน

4.2 ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านอื่นๆ เช่น ด้านการจัดการ ด้านการบริการและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการในด้านต่างๆเหล่านี้ ให้เกิดประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจ

4.3 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับ การทำบ้านของชาวบ้านเป็นที่พักชั่วคราวในช่วงที่มหาวิทยาลัยมีการรับปริญญาซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินงานด้านการตลาดสนองความต้องการผู้บริโภคได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา.(2543) รูปแบบและวิธีการสร้างจังหวัดชุมชนเข้มแข็ง. กรมการพัฒนาชุมชน กรุงเทพมหานคร.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2540) นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ปี 2540-2546.กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____.(2542) โครงการ Home Stay ในพิลิปปินส์. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.

เ奔กร คำนวณ .(2544) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเช่าที่พักอาศัยรายเดือนของพนักงานโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เจริญ ตันมหาพราน .(เดือนกุมภาพันธ์ 2542) “เยี่ยมเรียนเยือนเพียง ชาวไทยทรงดำ” เอกสารการท่องเที่ยว อ.ส.ท. ปีที่ 39 ฉบับที่7.

ณัฐพล กอกคำแหง.(2545) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาปริญญาตรีในการเลือกเช่าหอพักในอ่ามเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญเลิศ ตั้งจิตวัฒนา.(2542). “ประเภทของที่พัก” ในจุดสาธารณะท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ปีที่ 18 ฉบับที่ 1. หน้า 10-27.

_____.(2542) การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราเครช พยัพกิจเชียร.(2542) การวางแผนการตลาดการท่องเที่ยว. เอกสารประกอบการสอน คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มนัส สุวรรณ.(2538) นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอดี้นส์ โปรดิวชัน.

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ.(2541) การอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร. (ม.ป.พ).

_____.(2543) “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์” ใน เอกสารประกอบการสอน เรื่อง มาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์. กรุงเทพมหานคร: (ม.ป.พ)

_____.(2452)“โอมสเตด์ ฟาร์มสเตด์: ธุรกิจบริการสำหรับเจ้าบ้านที่ดี”. จุลสารการท่องเที่ยว.18.1 (มกราคม-มีนาคม):30-34

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.(2542) การดำเนินการเพื่อกำหนด
นโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร.
สุวัฒน์ คุ้มวงศ์ “Home Stay” .อนุสารการท่องเที่ยว อ.ส.ท ปีที่ 35 ฉบับที่3(เดือนตุลาคม 2537)
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542) องค์การและการจัดการอนับสมนฐาน. กรุงเทพ: เพชรธรรมเกี้ว
แห่งโอลกธุรกิจ,

ภาคพนวก

ภาพการลงพื้นที่เป้าหมายในการวิจัย

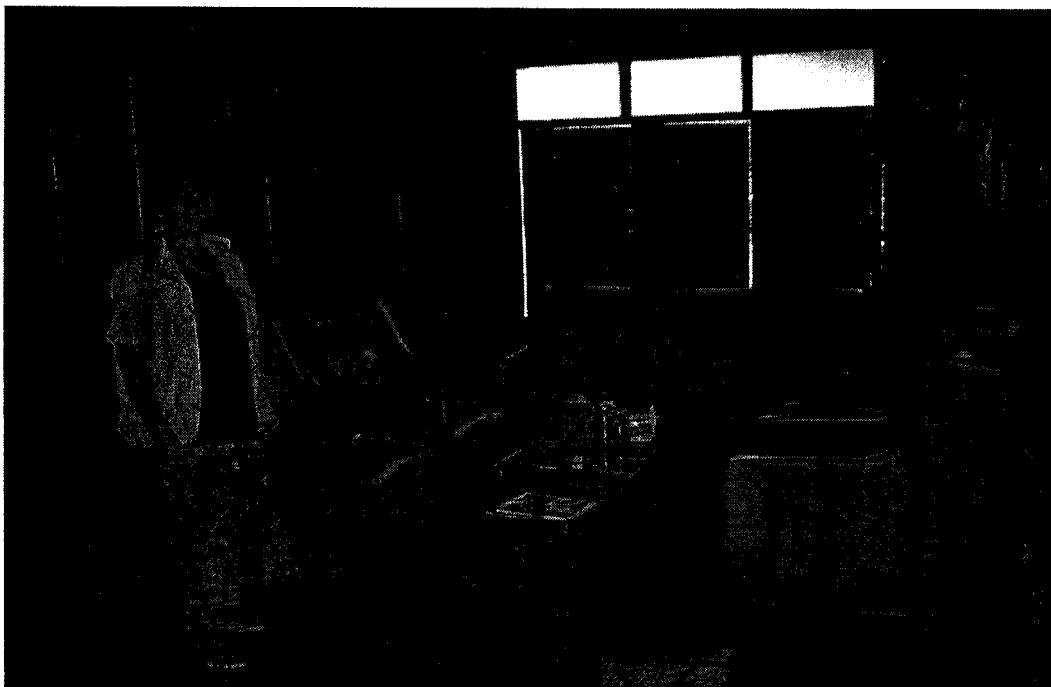
ภาพที่ 1 สัมภาษณ์ชาวบ้านที่สนใจเข้าร่วมโครงการ

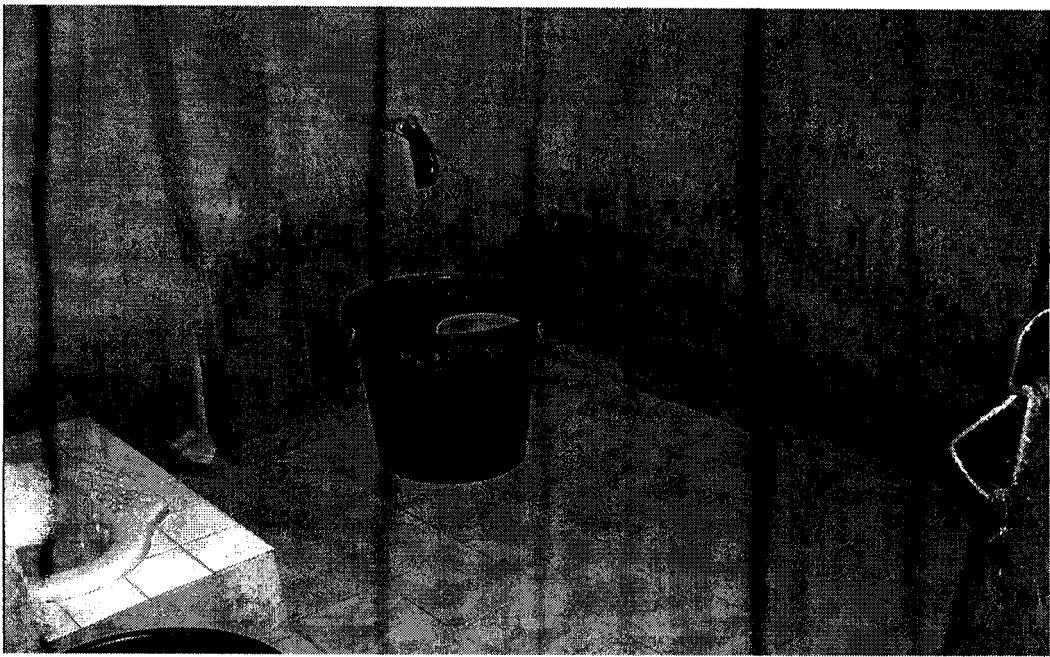
ภาพที่ 2 สภาพครัวชาวบ้าน

ภาพที่ 3 ห้องนอนพร้อมเครื่องนอนตามสภาพ

ภาพที่ 4 ห้องโถงกลางบ้าน

ภาพที่ 5 ห้องน้ำ

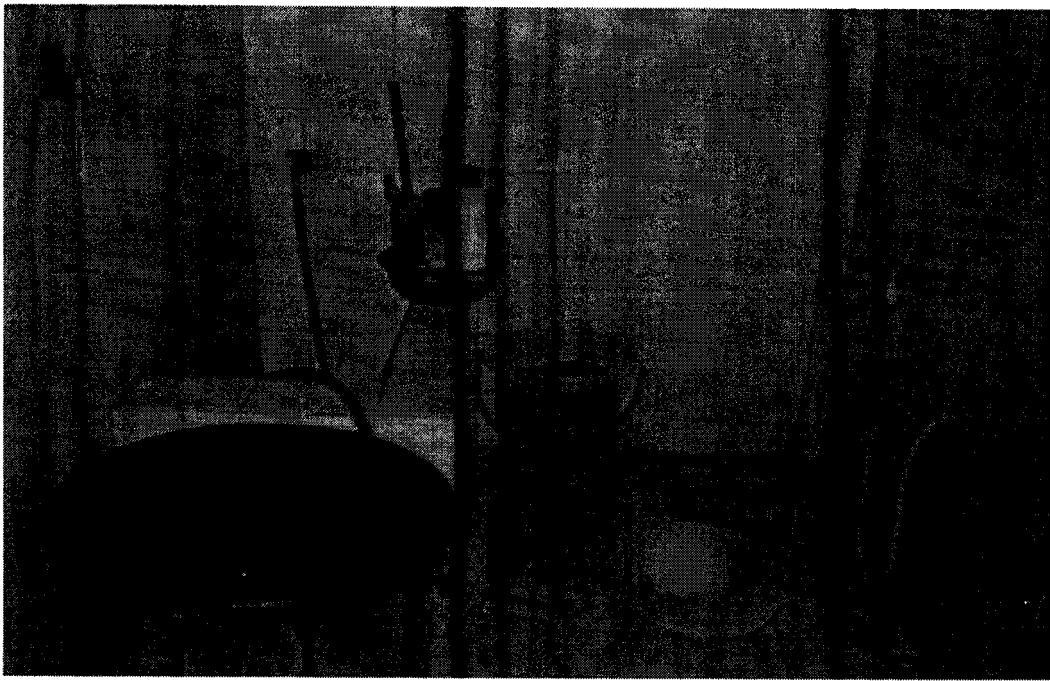
ภาพที่ 6 ประชุมกลุ่มเพื่อทำความเข้าใจกับชาวบ้าน

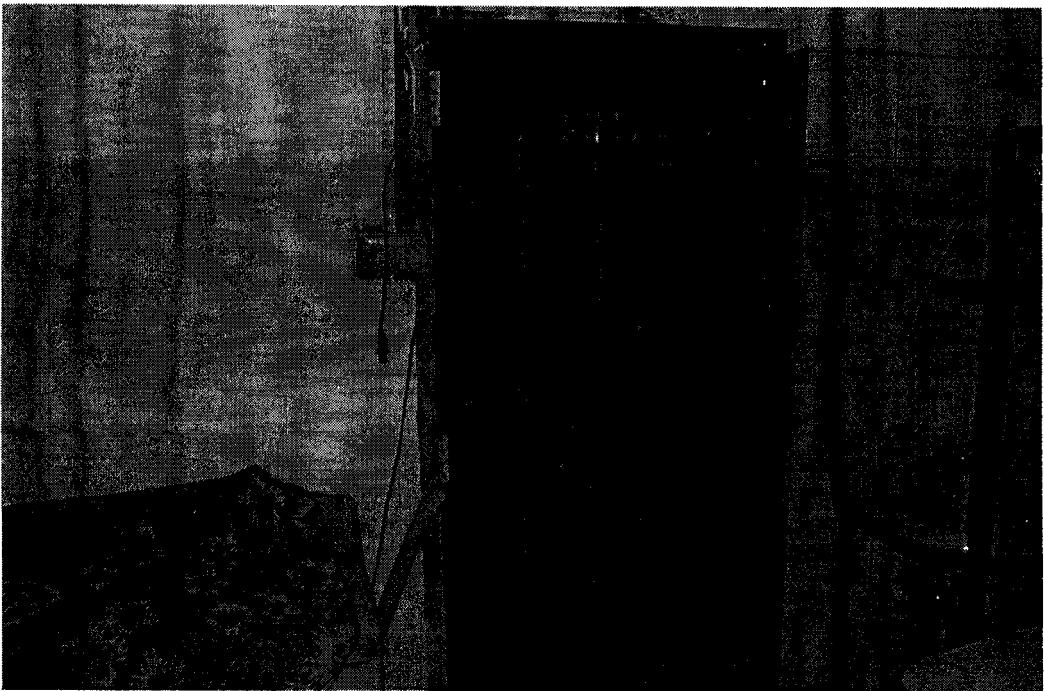
ภาพที่ 7 ผลพิษที่เกิดจากหอพักของคนในหมู่บ้าน

ภาพที่ 8 ที่นอนพร้อมเครื่องนอนตามสภาพ

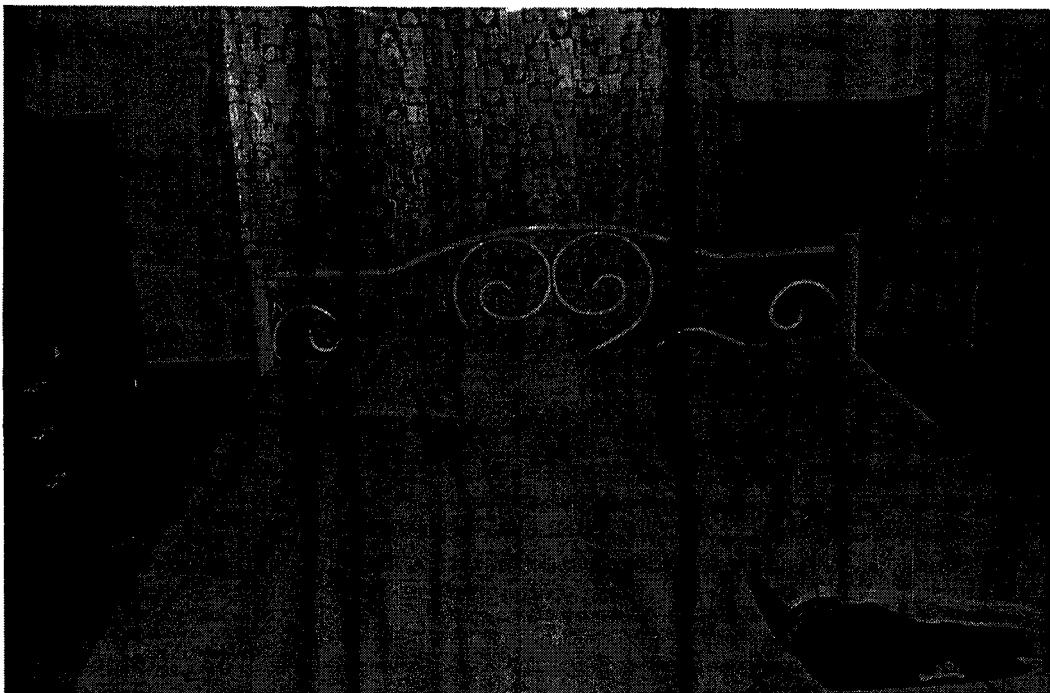
ภาพที่ 9 ห้องน้ำชาวบ้าน

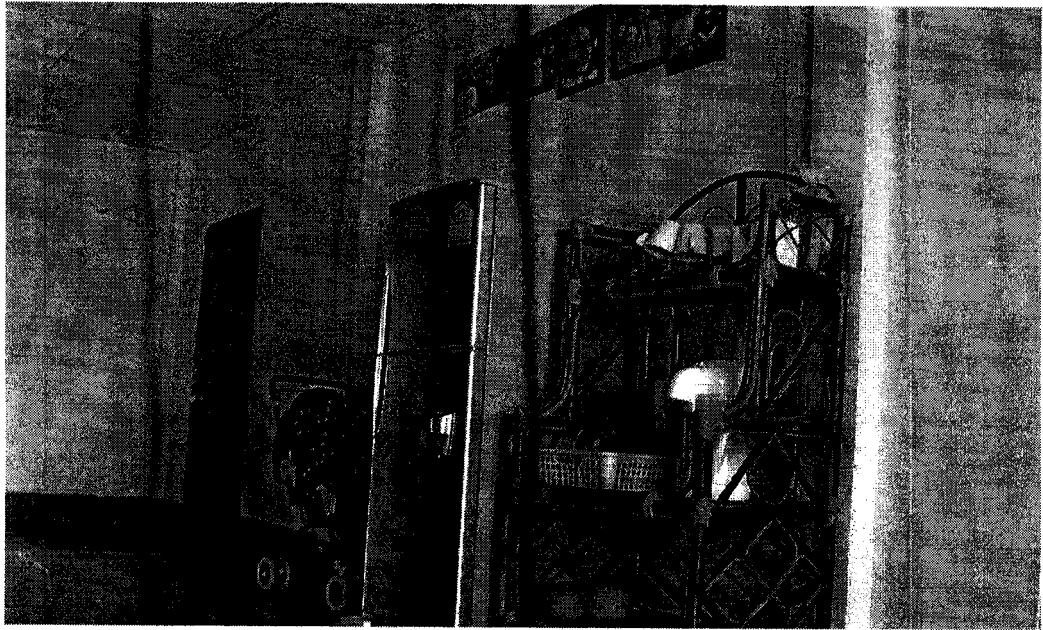
ภาพที่ 10 ห้องน้ำชาวบ้าน

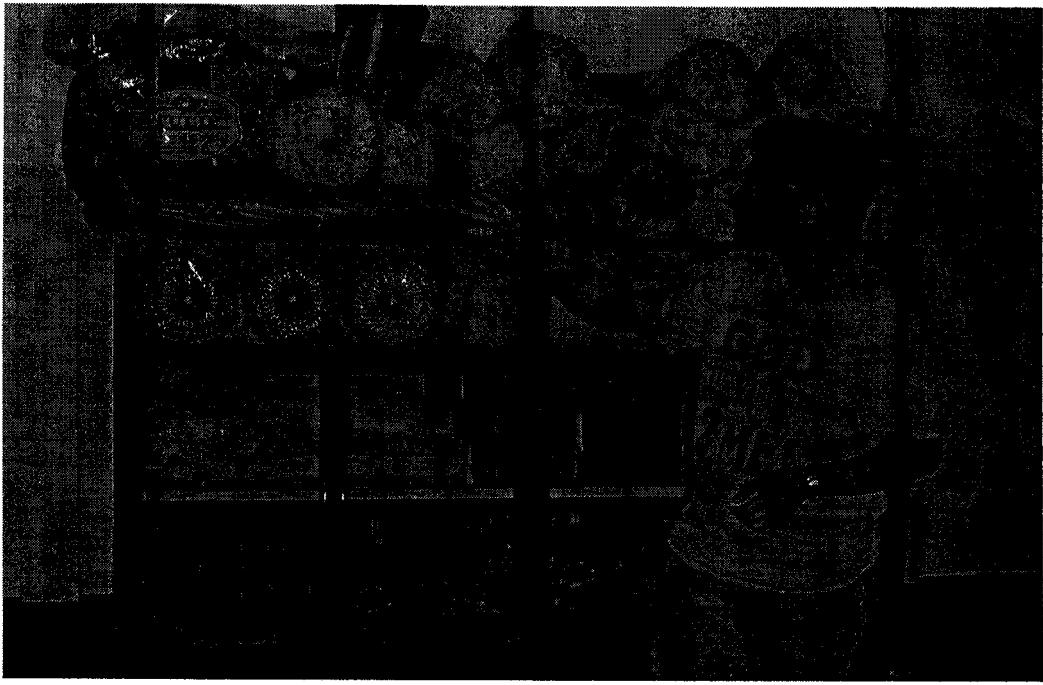
ภาพที่ 11 สัมภาษณ์ชาวบ้านที่สนใจเข้าร่วมโครงการ

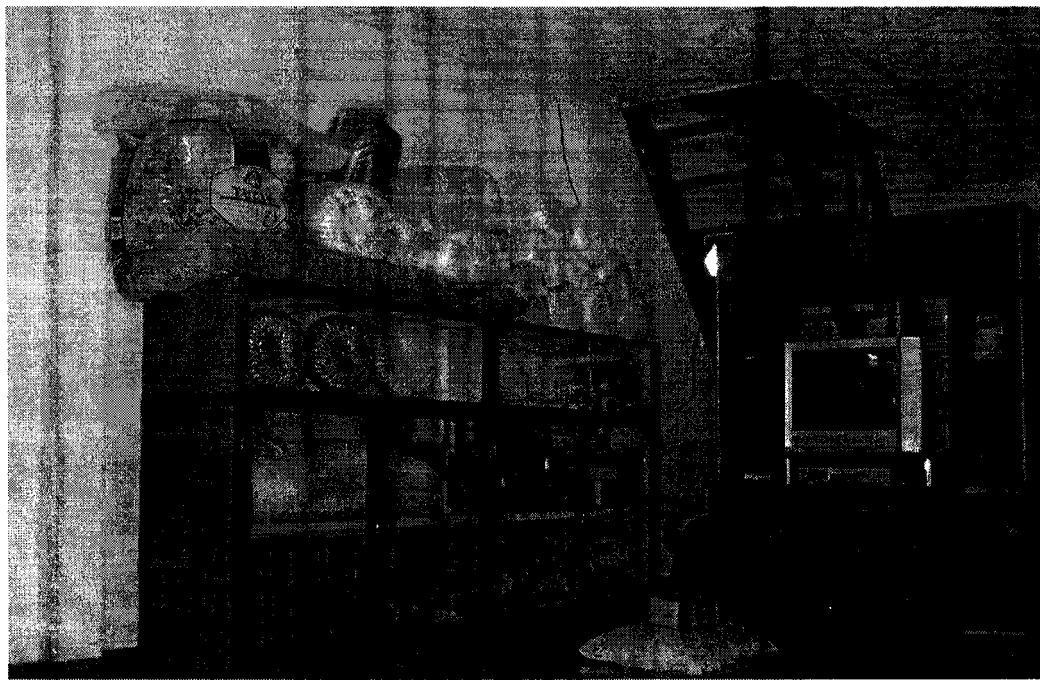
ภาพที่ 12 ที่นอนพร้อมเครื่องน่อนตามสภาพ

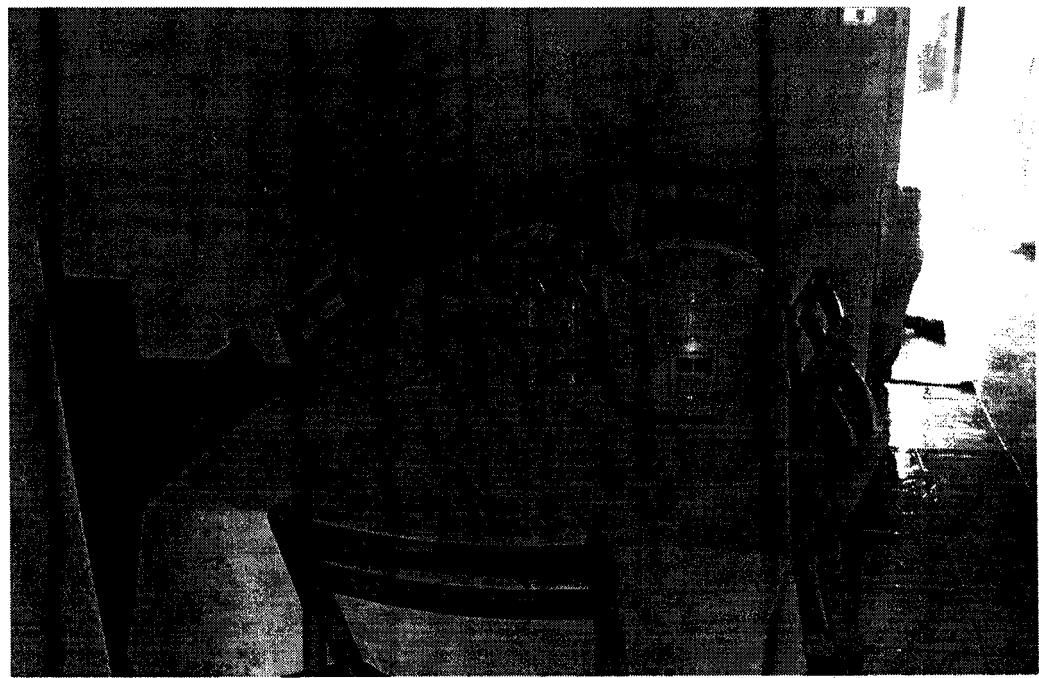
ภาพที่ 13 พื้นที่โถงกลางบ้าน

ภาพที่ 14 ที่นอนพร้อมเครื่องนอนตามสภาพ

ภาพที่ 15 พื้นที่โลงกลางบ้าน

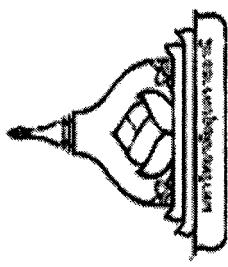

ภาพที่ 16 ใต้ท่านอาหาร

บ้านที่สำรวจโดยใช้แบบประเมินมาตรฐานดังนี้ชี้วัด

- 1.บ้านเลขที่ 71 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางอุไร คำประเสริฐ
- 2.บ้านเลขที่ 189 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางนิตยาพร ครองกำ่
- 3.บ้านเลขที่ 187 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางพิไลพร ครองกำ่
- 4.บ้านเลขที่ 49/5 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางเหลา วรรณจู
- 5.บ้านเลขที่ 198 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางจันที สาระวัน
- 6.บ้านเลขที่ 26 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางปั่น กนกหงษ์
- 7.บ้านเลขที่ 125 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางสุภัค คำประเสริฐ
- 8.บ้านเลขที่ 10 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางทองสุข สาระวัน
- 9.บ้านเลขที่ 85 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางจงรักษ์ บุญลอด
- 10.บ้านเลขที่ 62 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นายเรียง ทาเที่ยง
- 11.บ้านเลขที่ 120 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางบุญมี ถือโภ
- 12.บ้านเลขที่ 42 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นายสมครี คุณทัน
- 13.บ้านเลขที่ 33 หมู่4 บ้านครีไก ตำบลเมืองครีไก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางวันนา วรรณจู

- 14.บ้านเลขที่ 73 หมู่4 บ้านครีไค ตำบลเมืองครีไค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางจันแดง อุพัยกรรม
- 15.บ้านเลขที่ 41 หมู่4 บ้านครีไค ตำบลเมืองครีไค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางอุคร กุจะพันธ์
- 16.บ้านเลขที่ 47 หมู่4 บ้านครีไค ตำบลเมืองครีไค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางสำดี อุทุมพันธ์
- 17.บ้านเลขที่ 165 หมู่4 บ้านครีไค ตำบลเมืองครีไค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางอรกรรษ ประทุมเลิศ
- 18.บ้านเลขที่ 222 หมู่4 บ้านครีไค ตำบลเมืองครีไค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางบัวครี เกมนทาง
- 19.บ้านเลขที่ 4 หมู่4 บ้านครีไค ตำบลเมืองครีไค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางสินสมุทร ณมพิรัน
- 20.บ้านเลขที่ 50 หมู่4 บ้านครีไค ตำบลเมืองครีไค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ชื่อเจ้าของบ้าน นางแดง พุกาน

การจัดการด้านทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริมความสำเร็จของนักวิชาการ

การจัดการด้านทรัพยากรบุคคลเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของนักวิชาการ

1. ด้านทรัพยากรบุคคล
2. ด้านความปลอดภัย
3. ด้านการจัดการ

បានប្រជុំនិងរាយការណ៍ទៅលាស់

1. ខ័ណ្ឌដូចត្រូវរាយការណ៍

- ស្តីពី-នាមពេញ.....
- តម្លៃ-តិចតែចំនួន.....
- ឈ្មោះ.....
- ឈ្មោះ.....

2. ខ័ណ្ឌដូចត្រូវការគាំទ្រ

- ឈ្មោះ.....
- ឈ្មោះ.....
- ឈ្មោះ.....
- ឈ្មោះ.....

លោក.....
.....
(.....)

แบบประเมินมาตรฐานตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ค่าตัวบ	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ				ข้อเสนอแนะ
			ดีมาก	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	
ด้านพัฒนา	โครงสร้างปั้นพื้นความมั่นคง	1					
	ปั้นพื้นความต่อเนื่องทางเดิน และส่วนต่อของถังกันไม้สักลิ้นชื่อบ	2					
	หลังคาสามารถถ่านหินได้	3					
	มีพื้นท่อนทางตามสภาพพื้นที่ และเครื่องนอนอนที่ต้องอาศัย	4					
	มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด	5					
	มีการดูแลสภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณ	6					
	อุปกรณ์ใช้ภายในบ้านจุดไฟ สุขาภิบาลและที่ติด	7					
	ระบบไฟส่องสว่าง	8					

សេវាឌីជាន់នៃក្រសួងពេទ្យ

លទ្ធផល	បញ្ជី	តម្លៃ	តម្លៃ	គម្រោងរាយការណ៍/ក្រសួង					អាមេរិកខ្លួន
				បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
ការបង់បាន	ឯកតាគរាយការណ៍/ក្រសួង	9	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
ការចូលរួម	ឯកតាគរាយការណ៍/ក្រសួង	10	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
ការបង់បាន	ឯកតាគរាយការណ៍/ក្រសួង	11	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
ការចូលរួម	ឯកតាគរាយការណ៍/ក្រសួង	12	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
ការបង់បាន	ឯកតាគរាយការណ៍/ក្រសួង	13	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
ការចូលរួម	ឯកតាគរាយការណ៍/ក្រសួង	14	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	

แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพ
การจัดการเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคล

มาตรฐาน	ตัวบัน	ลำดับ	ระดับความเหมาะสม/คุณภาพ				จ่อเสียหาย
			มากที่สุด	น่าจะ	ปานกลาง	น้อย	
มาตรฐานการจัดการ	มีความพร้อมในการรองรับภาระหน้าที่ร่วมกิจกรรมทางวิชาชีพ	15					
จัดการ	มีความตั้งใจดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	16					
	มีศักยภาพในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	17					
	มีความสามารถในการดำเนินการตามที่ต้องการ	18					
	สามารถพัฒนาศักยภาพในด้านการ	19					
	การจัดการเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคล	20					

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการด้านที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษาน้านครีไอ

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามนี้ ตามความเป็นจริง โดยใส่ / ลงใน () หรือเดิมคำลงใน
ช่องว่าง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะปิดเป็นความลับ แต่จะนำมาวิเคราะห์เชิงวิชาการในภาพรวม เพื่อนำ
ผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและวิจัยเท่านั้น

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง

2. รายได้ต่อเดือน

() 1. ต่ำกว่า 2,000 บาท () 2. 2,001 – 3,000 บาท

() 3. 3,001 – 4,000 บาท () 4. 4,001 บาทขึ้นไป

3. ค่าห้องพักต่อเดือนของท่าน (รวมค่าน้ำและค่าไฟฟ้าด้วย)

() 1. ต่ำกว่า 2,000 บาท () 2. 2,001 – 3,000 บาท

() 3. 3,001 – 4,000 บาท () 4. 4,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการตัดสินใจในการเลือกเข้าที่พักอยู่กับครอบครัวชาวบ้านครีไอ

ปัจจัย	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ตัวชี้วัดด้านที่พัก					
1. โครงสร้างบ้านพักมีความมั่นคง					
2. บ้านมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างส่องถึงกันไม่มีกลืนอับ					
3. หลังคาสามารถกันน้ำฝนได้					
4. มีที่นอนสบายตามสภาพชุมชนและเครื่องนอนที่สะอาด					
5. มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด					
6. มีการดูแลสภาพแวดล้อมรอบบ้านริเวณบ้าน					
7. อุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้านถูกตามสุขลักษณะที่ดี					
8. ระบบไฟส่องสว่าง					

ปัจจัย	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ดัชนีด้านความปลอดภัย					
9. มีเครื่องมือสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ ในการฉีดที่มีเหตุร้าย/เจ็บป่วย					
10. บริเวณบ้านมีรั้วรอบขอบบ้าน					
11. มีตู้ยาสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น					
12. มีการระวังป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมารบกวน เช่น งู แมงป่อง ตะขาบ					
13. มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สิน					
14. มีการต้อนรับและมีคุณลักษณะของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี					
ดัชนีด้านการจัดการ					
15. มีความพร้อมในการรวมกลุ่มกับบ้านอื่นๆ ที่ร่วมโครงการ					
16. มีความเข้าใจด้านที่พักแบบมีส่วนร่วม *					

* ที่พักแบบชุมชนมีส่วนร่วม หมายถึง บ้านพักของชาวบ้านครึ่นที่เปิดใช้ห้องภายในบ้านเป็นที่พักให้กับศึกษาหรือบุคคลภายนอกเข้าพักอาศัยได้ และอยู่ร่วมกับเจ้าของบ้านโดยเจ้าของบ้านจะคิดค่าตอบแทนในการเข้าพักเป็นรายคนต่อเดือน

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย	นายสืบพงศ์ ทรงกักดี
การศึกษา	ศิลปศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2547
ตำแหน่ง	อาจารย์
ที่ทำงาน	คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ต.เมืองครี๊ด อ.варินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190
ผลงานวิจัย	<ol style="list-style-type: none">กระบวนการทำหัดกรรมท้องถิ่นให้เป็นสินค้าที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา หัดกรรมท้องถิ่นอีสานโครงการพัฒนาทักษะเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการ โรงแรม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการห้องพักของ โรงแรม ในจังหวัด อุบลราชธานี
นักวิจัย	นางนภาพร ทรงกักดี
การศึกษา	บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2546
ตำแหน่ง	อาจารย์
ที่ทำงาน	คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ต.เมืองครี๊ด อ.варินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190
ผลงานวิจัย	<ol style="list-style-type: none">กรณีศึกษา : การเลือกใช้บริการสำนักงานบัญชีในการจัดทำบัญชีของ ธุรกิจในเขตอำเภอเมืองและอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีพฤติกรรมการนำศีล ๕ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2548 จังหวัดอุบลราชธานีความสัมพันธ์ระหว่างผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน กับพฤติกรรม จรรยาบรรณวิชาชีพการบัญชี ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีฯ